ISSN 1725-2628

Europeiska unionens officiella tidning

L 337

fyrtionionde årgången

Svensk utgåva

5 december 2006

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

Kommissionens förordning (EG) nr 1783/2006 av den 4 december 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1784/2006 av den 4 december 2006 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 beträffande användning av agens i tillverkningsprocesser** 3

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1785/2006 av den 4 december 2006 om regler för förvaltningen och fördelningen av de textilkvoter som fastställts för 2007 i enlighet med rådets förordning (EG) nr 517/94** 5

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1786/2006 av den 4 december 2006 om ändring av bilagorna III B, IV och VI till rådets förordning (EG) nr 517/94 rörande textilkvoter för 2007** 12

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1787/2006 av den 4 december 2006 om ändring av förordning (EG) nr 809/2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, dessas format, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering** 17

★ **Rådets direktiv 2006/117/Euratom av den 20 november 2006 om övervakning och kontroll av transporter av radioaktivt avfall och använt kärnbränsle** 21

(forts. på nästa sida)

Pris: 18 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Rådet

2006/872/EG:

★ **Rådets beslut av den 17 november 2006 om undertecknande på gemenskapens vägnar av ett protokoll till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, rörande bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (PECA)** 33

Protokoll till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, rörande bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (PECA) 34

2006/873/EG:

★ **Rådets beslut av den 20 november 2006 om ingående av ett protokoll till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, rörande bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (PECA)** 43

2006/874/EG:

★ **Rådets beslut av den 28 november 2006 om gemenskapens anslutning till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter nr 107 om enhetliga bestämmelser för godkännande av fordon enligt kategori M_2 eller M_3 avseende deras allmänna konstruktion** [1] 45

Kommissionen

2006/875/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 30 november 2006 om godkännande av medlemsstaternas program för år 2007 för utrotning och övervakning av djursjukdomar och av vissa transmissibla spongiforma encefalopatier och för förebyggande av zoonoser** *[delgivet med nr K(2006) 5677]* 46

2006/876/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 30 november 2006 om godkännande av Bulgariens och Rumäniens program för år 2007 för utrotning och övervakning av djursjukdomar och av vissa transmissibla spongiforma encefalopatier och för förebyggande av zoonoser och om ändring av beslut 2006/687/EG** *[delgivet med nr K(2006) 5702]* 57

Rättelser

★ **Rättelse till Europaparlamentets och rådets beslut nr 1720/2006/EG av den 15 november 2006 om inrättande av ett handlingsprogram för livslångt lärande (EUT L 327 av den 24.11.2006)** 68

SV

[1] Text av betydelse för EES.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1783/2006

av den 4 december 2006

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker [1], särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

(2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 december 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 2006.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

[1] EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 december 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland [1]	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	74,2
	204	44,5
	999	59,4
0707 00 05	052	139,4
	204	74,2
	628	163,6
	999	125,7
0709 90 70	052	165,3
	204	60,8
	999	113,1
0805 10 20	388	46,7
	999	46,7
0805 20 10	052	63,4
	204	55,7
	999	59,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	56,1
	388	111,5
	999	83,8
0805 50 10	052	53,3
	388	44,4
	528	33,5
	999	43,7
0808 10 80	388	59,7
	400	100,7
	404	99,8
	508	80,5
	720	45,7
	999	77,3
0808 20 50	052	107,8
	400	111,9
	720	51,2
	999	90,3

[1] Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12). Koden ”999” betecknar ”övrigt ursprung”.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1784/2006

av den 4 december 2006

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 beträffande användning av agens i tillverkningsprocesser

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet ([1]), särskilt artikel 2 sextonde strecksatsen tredje meningen, och

av följande skäl:

(1) Det ozonnedbrytande ämnet koltetraklorid klassas som ett kontrollerat ämne i grupp IV i bilaga I till förordning (EG) nr 2037/2000, och ämnet kan därmed bara användas under iakttagande av de restriktioner som anges i samma förordning.

(2) Grundat på de nya uppgifter och den information om den tekniska utvecklingen som arbetsgruppen för agens i tillverkningsprocessen (tillsatt inom ramen för Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet) hade rapporterat om ([2]) i oktober 2004, antog parterna till Montrealprotokollet beslut XVII/7 ([3]) vid sitt 17:e möte i december 2005. Genom beslutet läggs koltetraklorid till den reviderade tabell A i beslut X/14 som agens i tillverkningsprocessen för isotopmärkt cyanokobalamin, som är ett läkemedel som används för att undersöka orsaken till brist på vitamin B_{12}.

(3) Enligt förordning (EG) nr 2037/2000 är det förbjudet att använda koltetraklorid som agens i tillverkningsprocessen för isotopmärkt cyanokobalamin i gemenskapen. För att sådan användning skall kunna tillåtas i enlighet med det nämnda beslutet av parterna till Montrealprotokollet, bör bilaga VI till förordning (EG) nr 2037/2000 ändras.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EG) nr 2037/2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga VI till förordning (EG) nr 2037/2000 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 2006.

På kommissionens vägnar

Stavros DIMAS

Ledamot av kommissionen

([1]) EGT L 244, 29.9.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1366/2006 (EUT L 264, 25.9.2006, s. 12).

([2]) Report of the Process Agents Task Force, oktober 2004, s. 17. Se Internet (http://hq.unep.org/ozone/teap/Reports/PATF/PATF_Report2004.pdf).

([3]) Parternas till Montrealprotokollet sjuttonde möte 2005, beslut XVII/7: List of uses of controlled substances as process agents. Se Internet (http://hq.unep.org/ozone/Meeting_Documents/mop/17mop/17mop-11.e.pdf).

BILAGA

”BILAGA VI

Processer där kontrollerade ämnen används som agens i tillverkningsprocessen i enlighet med artikel 2 sextonde strecksatsen

a) Användning av koltetraklorid för att eliminera kvävetriklorid vid framställning av klor och kaustiksoda.

b) Användning av koltetraklorid för att återvinna klor ur restgas från klorframställning.

c) Användning av koltetraklorid för att framställa klorerat gummi.

d) Användning av koltetraklorid för att framställa isobutylacetofenon (smärtstillande medel med ibuprofen).

e) Användning av koltetraklorid för att framställa polyfenylentereftalamid.

f) Användning av koltetraklorid för att framställa isotopmärkt cyanokobalamin.

g) Användning av CFC-11 för att framställa tunna syntetfibrer av polyolefin i form av blad.

h) Användning av CFC-12 i den fotokemiska syntesen av perfluorpolyeterpolyperoxid-prekursorer till Z-perfluorpolyeter och bifunktionella derivat.

i) Användning av CFC-113 för att reducera perfluorpolyeterpolyperoxidmellanprodukter för att framställa perfluorpolyeterdiestrar.

j) Användning av CFC-113 för att framställa perfluorpolyeterdioler med hög funktionalitet.

k) Användning av koltetraklorid för att framställa Cyclodime.

l) Användning av HCFC i processerna a–k när de ersätter CFC eller koltetraklorid.”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1785/2006

av den 4 december 2006

om regler för förvaltningen och fördelningen av de textilkvoter som fastställts för 2007 i enlighet med rådets förordning (EG) nr 517/94

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 517/94 av den 7 mars 1994 om gemensamma bestämmelser för import av textilprodukter från vissa tredje länder som inte omfattas av bilaterala avtal, protokoll eller andra överenskommelser eller av andra särskilda gemenskapsbestämmelser för import [1], särskilt artikel 17.3 och 17.6 samt artikel 21.2, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 517/94 fastställs kvantitativa importbegränsningar för vissa textilprodukter med ursprung i vissa tredjeländer, vilka skall fördelas enligt ”först till kvarn”-principen.

(2) Enligt den förordningen är det under vissa omständigheter möjligt att använda andra tilldelningsmetoder, att dela upp kvoterna i omgångar eller att reservera en del av en särskild kvantitativ begränsning uteslutande för ansökningar som stöds av bevis för importens tidigare omfattning.

(3) Regler för förvaltningen av kvoterna för 2007 bör antas före kvotårets början så att kontinuiteten i handeln inte störs.

(4) De åtgärder som har antagits under tidigare år, t.ex. de åtgärder som infördes genom kommissionens förordning (EG) nr 2038/2005 av den 14 december 2005 om regler för förvaltningen och fördelningen av de textilkvoter som fastställts för 2006 i enlighet med rådets förordning (EG) nr 517/94 [2], har visat sig vara tillfredsställande, varför liknande regler bör antas för 2007.

(5) I syfte att tillmötesgå så många näringsidkare som möjligt bör fördelningsmetoden enligt ”först till kvarn”-principen göras mer flexibel genom att det fastställs ett tak för de kvantiteter som får tilldelas varje näringsidkare genom denna metod.

(6) För att en viss kontinuitet i handeln och en effektiv kvotförvaltning skall kunna garanteras bör näringsidkare ha möjlighet att låta sin första ansökan om importtillstånd för 2007 omfatta lika stora kvantiteter som de importerat under 2006.

(7) För att kvoterna skall kunna utnyttjas optimalt bör en näringsidkare som har utnyttjat minst hälften av den redan beviljade kvantiteten ha möjlighet att ansöka om ytterligare en kvantitet, under förutsättning att det finns disponibla kvantiteter i kvoterna.

(8) I syfte att säkerställa en sund förvaltning bör importtillstånden vara giltiga i nio månader från och med utfärdandedagen, dock längst till och med årets utgång. Medlemsstaterna bör utfärda importlicenser först efter det att kommissionen har underrättat dem om att det finns kvantiteter tillgängliga och endast om näringsidkaren kan bevisa att det finns ett kontrakt och kan intyga, såvida inte motsatsen uttryckligen föreskrivs, att han inte redan för kategorierna och länderna i fråga har tilldelats ett importtillstånd i gemenskapen som utfärdats i enlighet med denna förordning. De behöriga nationella myndigheterna bör emellertid bemyndigas att på begäran av importörer med tre månader kunna förlänga sådana licensers giltighetstid som vid tidpunkten för ansökan om förlängning utnyttjats till minst hälften, dock längst till och med den 31 mars 2008.

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den textilkommitté som har inrättats genom artikel 25 i förordning (EG) nr 517/94.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syftet med denna förordning är att för 2007 fastställa regler för förvaltningen av kvantitativa kvoter för import av vissa textilprodukter som anges i bilagorna III B och IV till rådets förordning (EG) nr 517/94.

Artikel 2

De kvoter som avses i artikel 1 skall fördelas i den ordningsföljd som kommissionen mottar medlemsstaternas anmälningar om individuella näringsidkares ansökningar om kvantiteter, vilka för varje enskild näringsidkare inte får överstiga de maximikvantiteter som anges i bilaga I.

[1] EGT L 67, 10.3.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 931/2005 (EUT L 162, 23.6.2005, s. 37).

[2] EUT L 328, 15.12.2005, s. 27.

Dessa maximikvantiteter får dock inte tillämpas på näringsidkare som vid sin första ansökan för 2007 kan bevisa för de behöriga nationella myndigheterna att de för berörda kategorier och från berörda tredjeländer importerade mer än de maximikvantiteter som angetts för varje kategori enligt de importlicenser som beviljats dem för 2006.

För dessa näringsidkare får de behöriga myndigheterna tillåta import upp till högst de kvantiteter som importerats 2006 från berörda tredjeländer och för berörda kategorier, under förutsättning att detta ryms inom kvoten.

Artikel 3

Varje importör som redan har utnyttjat minst 50 % av den kvantitet som han tilldelats enligt denna förordning får lämna in en ny ansökan för samma produktkategori och samma ursprungsland avseende kvantiteter som inte får överstiga de maximikvantiteter som anges i bilaga I.

Artikel 4

1. De behöriga nationella myndigheter som anges i bilaga II får från och med kl. 10.00 (lokal tid i Bryssel) den 4 januari 2007 till kommissionen anmäla de kvantiteter för vilka ansökningar om importtillstånd inkommit.

2. De behöriga nationella myndigheterna skall utfärda importtillstånd först efter det att kommissionen i enlighet med artikel 17.2 i rådets förordning (EG) nr 517/94 har anmält att det finns kvantiteter tillgängliga för import.

De skall utfärda importtillstånd endast om näringsidkaren

a) kan bevisa att det finns ett kontrakt för leverans av varorna, och

b) skriftligen intygar att han för kategorin och landet i fråga

   i) inte redan har tilldelats ett importtillstånd enligt denna förordning, eller

   ii) har tilldelats ett importtillstånd enligt denna förordning, men har utnyttjat det till minst 50 %.

3. Importtillstånden skall vara giltiga i nio månader från och med utfärdandedagen, dock längst till och med den 31 december 2007.

De behöriga nationella myndigheterna får dock på begäran av importören förlänga tillståndens giltighetstid med tre månader om tillstånden vid tidpunkten för begäran om förlängning utnyttjats till minst 50 %. En sådan förlängning får under inga omständigheter vara längre än till och med den 31 mars 2008.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 2006.

På kommissionens vägnar

Peter MANDELSON

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Maximikvantiteter enligt artiklarna 2 och 3

Land	Kategori	Enhet	Maximikvantitet
Nordkorea	1	kilogram	10 000
	2	kilogram	10 000
	3	kilogram	10 000
	4	styck	10 000
	5	styck	10 000
	6	styck	10 000
	7	styck	10 000
	8	styck	10 000
	9	kilogram	10 000
	12	par	10 000
	13	styck	10 000
	14	styck	10 000
	15	styck	10 000
	16	styck	10 000
	17	styck	10 000
	18	kilogram	10 000
	19	styck	10 000
	20	kilogram	10 000
	21	styck	10 000
	24	styck	10 000
	26	styck	10 000
	27	styck	10 000
	28	styck	10 000
	29	styck	10 000
	31	styck	10 000
	36	kilogram	10 000
	37	kilogram	10 000
	39	kilogram	10 000
	59	kilogram	10 000
	61	kilogram	10 000
	68	kilogram	10 000
	69	styck	10 000
	70	styck	10 000
	73	styck	10 000
	74	styck	10 000
	75	styck	10 000
	76	kilogram	10 000
	77	kilogram	5 000
	78	kilogram	5 000
	83	kilogram	10 000
	87	kilogram	10 000
	109	kilogram	10 000
	117	kilogram	10 000
	118	kilogram	10 000
	142	kilogram	10 000
	151A	kilogram	10 000
	151B	kilogram	10 000
	161	kilogram	10 000

Land	Kategori	Enhet	Maximikvantitet
Montenegro, Kosovo [1]	1	kilogram	20 000
	2	kilogram	20 000
	2a	kilogram	10 000
	3	kilogram	10 000
	5	styck	10 000
	6	styck	10 000
	7	styck	10 000
	8	styck	10 000
	9	kilogram	10 000
	15	styck	10 000
	16	styck	10 000
	67	kilogram	10 000

[1] Enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den10 juni 1999.

BILAGA II

Förteckning över de tillståndsmyndigheter som avses i artikel 4

1. **Österrike** Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit Außenwirtschaftsadministration Abteilung C2/2 Stubenring 1 A-1011 Wien Tfn (43-1) 711 00-0 Fax (43-1) 711 00-8386	2. **Belgien** FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie Economisch Potentieel KBO-Beheerscel — Vergunningen Leuvenseweg 44 B-1000 Brussel Tfn (32-2) 548 64 69 Fax (32-2) 2 548 65 70	SPF économie, PME, classes moyennes et énergie Potentiel économique Cellule de gestion BCE — Licences Rue de Louvain 44 B-1000 Bruxelles Tfn (32-2) 548 64 69 Fax (32-2) 548 65 70
3. **Bulgarien** Министерство на икономиката и енергетиката Дирекция „Регистриране, лицензиране и контрол“ ул. „Славянска“ № 8 1052 София Република България Tfn (359-29) 40 70 08 / (359-29) 40 76 73 / (359-29) 40 78 00 Fax (359-29) 81 50 41 / (359-29) 80 47 10 / (359-29) 88 36 54	4. **Cypern** Ministry of Commerce, Industry and Tourism Trade Department 6 Andrea Araouzou Str. 1421 Nicosia Tfn (357-2) 86 71 00 Fax (357-2) 37 51 20	
5. **Tjeckien** Ministerstvo průmyslu a obchodu Licenční správa Na Františku 32 110 15 Praha 1 Tfn (420-224) 90 71 11 Fax (420-224) 21 21 33	6. **Danmark** Erhvervs- og Byggestyrelsen Økonomi- og Erhvervsministeriet Vejlsøvej 29 DK-8600 Silkeborg Tfn (45-35) 46 64 30 Fax (45-35) 46 64 01	
7. **Estland** Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium Harju 11 15072 Tallinn Tfn (372) 625 64 00 Fax (372) 631 36 60	8. **Finland** Tullihallitus Erottajankatu 2 FIN-00101 Helsinki Tfn (358-9) 61 41 Fax (358-20) 492 28 52	
9. **Frankrike** Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie Direction générale de l'industrie, des technologies de l'information et des postes Service des industries manufacturières (SIM) Mission Textile-Importations Le Bervil 12, rue Villiot F-75572 Paris Cedex 12 Tfn (33-1) 44 87 17 17 Fax (33-1) 53 44 91 81	10. **Tyskland** Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) Frankfurter Str. 29—35 D-65760 Eschborn Tfn (49-61) 96 9 08-0 Fax (49-61) 96 9 42 26	

11. **Grekland**

Υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών
Γενική Διεύθυνση Διεθνούς Οικονομικής Πολιτικής
Διεύθυνση Καθεστώτων Εισαγωγών-Εξαγωγών, Εμπορικής Άμυνας
Κορνάρου 1
GR-105 63 Αθήνα
Tfn (30-210) 328 6021-22
Fax (30-210) 328 6094

12. **Ungern**

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
H-1024 Budapest
Margit krt. 85.
Postafiók: 1537 Budapest Pf. 345.
Tfn (36-1) 336 73 00
Fax (36-1) 336 73 02

13. **Irland**

Department of Enterprise, Trade and Employment
Internal Market
Kildare Street
IRL-Dublin 2
Tfn (353-1) 631 21 21
Fax (353-1) 631 28 26

14. **Italien**

Ministero del Commercio con l'estero
Direzione generale per la politica commerciale e per la gestione del regime degli scambi
DIV. III
Viale America, 341
I-00144 Roma
Tfn (39-6) 59 64 75 17, 59 93 22 02/22 15
Fax (39-6) 59 93 22 35/22 63
Telex (39-6) 59 64 75 31

15. **Lettland**

Ekonomikas ministrija
Brīvības iela 55
LV-1519 Rīga
Tfn (371) 701 30 06
Fax (371) 728 08 82

16. **Litauen**

Lietuvos Respublikos ūkio ministerija
Gedimino pr. 38/2
LT-01104 Vilnius
Tel (370-5) 262 87 50 / 00370 5 261 94 88
Fax (370-5) 262 39 74

17. **Luxemburg**

Ministère des affaires étrangères
Office des licences
Boîte postale 113
L-2011 Luxembourg
Tfn (352) 478 23 71
Fax (352) 46 61 38

18. **Malta**

Ministry for Competitiveness and Communication
Commerce Division, Trade Services Directorate Lascaris
Valletta CMR02 Malta
Tfn (356-21) 23 71 12
Fax (356-21) 23 79 00

19. **Nederländerna**

Belastingdienst/Douane centrale dienst voor in- en uitvoer
Engelse Kamp 2
Postbus 30003
NL-9700 RD Groningen
Tfn (31-50) 523 91 11
Fax (31-50) 523 22 10

20. **Polen**

Ministerstwo Gospodarki
Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-950 Warszawa
Tfn (48-22) 693 55 53
Fax (48-22) 693 40 21

21. **Portugal**

Ministério das Finanças
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais sobre o Consumo
Rua Terreiro do Trigo
Edifício da Alfândega
PT-1149-060 LISBOA
Tfn (351-1) 218 81 42 63
Fax (351-1) 218 81 42 61
E-post: dsl@dgaiec.min-financas.pt

22. **Rumänien**

Ministerul Economiei și Comerțului
Direcția Generală Politici Comerciale
Str. Ion Câmpineanu nr. 16
București, Sector 1
Cod poștal 010036
Tfn (40-21) 315 00 81
Fax (40-21) 315 04 54
E-post: clc@dce.gov.ro

23. **Slovakien** Ministerstvo hospodárstva SR Oddelenie licencií Mierová 19 827 15 Bratislava Slovenská republika Tel (421-2) 4854 2021/ (421-2) 4854 7119 Fax (421-2) 4342 3919	24. **Slovenien** Ministrstvo za finance Carinska uprava Republike Slovenije Carinski urad Jesenice Center za TARIC in kvote Spodnji Plavž 6c SI-4270 Jesenice Tfn (386-4) 297 44 70 Fax (386-4) 297 44 72 E-post: taric.cuje@gov.si
25. **Spanien** Ministerio de Industria, Turismo y Comercio Secretaría General de Comercio Exterior Paseo de la Castellana 162 E-28046 Madrid Tfn (34-91) 349 38 17, 349 37 48 Fax (34-91) 563 18 23, 349 38 31	26. **Sverige** National Board of Trade (Kommerskollegium) Box 6803 S-113 86 Stockholm Tfn (46-8) 690 48 00 Fax (46-8) 30 67 59
27. **Förenade kungariket** Department of Trade and Industry Import Licensing Branch Queensway House West Precinct Billingham UK TS23 2NF Tfn (44-1642) 36 43 33, 36 43 34 Fax (44-1642) 53 35 57	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1786/2006

av den 4 december 2006

om ändring av bilagorna III B, IV och VI till rådets förordning (EG) nr 517/94 rörande textilkvoter för 2007

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 517/94 av den 7 mars 1994 om gemensamma bestämmelser för import av textilprodukter från vissa tredje länder som inte omfattas av bilaterala avtal, protokoll eller andra överenskommelser eller av andra särskilda gemenskapsbestämmelser för import ([1]), särskilt artikel 5.2, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 517/94 fastställs de årliga kvantitativa begränsningarna för vissa textilprodukter med ursprung i Montenegro, Kosovo ([2]) och Nordkorea.

(2) Från och med den 1 januari 2007 kommer Europeiska unionen att ha två nya medlemsstater, Rumänien och Bulgarien. I artikel 6.7 i anslutningsakten föreskrivs att de kvantitativa begränsningar som gemenskapen tillämpar på import av textil- och beklädnadsprodukter skall anpassas för att ta hänsyn till de nya medlemsstaternas anslutning till gemenskapen. De kvantitativa begränsningar som tillämpas på import av vissa textilprodukter från tredjeland till den utvidgade gemenskapen bör därför anpassas, så att även importen till de två nya medlemsstaterna omfattas. Vissa bilagor till förordning (EG) nr 517/94 måste därför ändras.

(3) I syfte att förhindra att utvidgningen av gemenskapen får handelsbegränsande effekter bör en metod som beaktar den traditionella importen till de nya medlemsstaterna användas när de nya kvotnivåerna anpassas. En formel bestående av genomsnittet av de senaste tre årens import från tredjeland till de två nya medlemsstaterna är ett passande mått på dessa historiska handelsflöden. Eftersom Montenegro blev en självständig stat den 3 juni 2006 har kommissionen inga separata uppgifter om handelsflödet mellan Montenegro och Kosovo, å ena sidan, och de nya medlemsstaterna, å den andra. De nya kvotnivåerna har därför fastställts på grundval av det lämpligaste kriteriet, dvs. de två nya medlemsstaternas befolkningstal. I båda fallen har en tillväxttakt lagts till.

(4) Bilagorna III B, IV och VI till förordning (EG) nr 517/94 bör därför ändras för att ange de kvotnivåer som skall tillämpas för 2007. De närmare bestämmelserna för kvottilldelningen 2007 anges i kommissionens förordning (EG) nr 1785/2006 ([3]) beträffande förvaltningen av de textilkvoter som fastställs i förordning (EG) nr 517/94 för kvotåret 2007.

(5) Samtliga bestämmelser i förordning (EG) nr 517/94 kommer att tillämpas på importen till de nya medlemsstaterna. Förordning (EG) nr 517/94 bör därför ändras i enlighet med detta.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den textilkommitté som har inrättats genom artikel 25 i förordning (EG) nr 517/94.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna III B, IV och VI till förordning (EG) nr 517/94 skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

([1]) EGT L 67, 10.3.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 931/2005 (EUT L 162, 23.6.2005, s. 37).

([2]) Enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999.

([3]) Se sidan 5 i detta nummer av EUT.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den4 december 2006.

På kommissionens vägnar
Peter MANDELSON
Ledamot av kommissionen

BILAGA

Bilagorna III B, IV och VI till förordning (EG) nr 517/94 skall ändras på följande sätt:

1. Bilaga III B skall ersättas med följande:

"BILAGA III B

De årliga kvantitativa begränsningar som avses i artikel 2.1 fjärde strecksatsen

Montenegro, Kosovo ([1])

Kategori	Enhet	Mängd
1	ton	631
2	ton	765
2a	ton	173
3	ton	84
5	1 000 styck	356
6	1 000 styck	191
7	1 000 styck	104
8	1 000 styck	297
9	ton	78
15	1 000 styck	148
16	1 000 styck	75
67	ton	65

([1]) Enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999."

2. Bilaga IV skall ersättas med följande:

"BILAGA IV

De årliga kvantitativa gemenskapsbegränsningar som avses i artikel 3.1

Nordkorea

Kategori	Enhet	Mängd
1	ton	128
2	ton	153
3	ton	117
4	1 000 styck	289
5	1 000 styck	189
6	1 000 styck	218
7	1 000 styck	101
8	1 000 styck	302
9	ton	71
12	1 000 par	1 308
13	1 000 styck	1 509

Kategori	Enhet	Mängd
14	1 000 styck	154
15	1 000 styck	175
16	1 000 styck	88
17	1 000 styck	61
18	ton	61
19	1 000 styck	411
20	ton	142
21	1 000 styck	3 416
24	1 000 styck	263
26	1 000 styck	176
27	1 000 styck	289
28	1 000 styck	286
29	1 000 styck	120
31	1 000 styck	293
36	ton	96
37	ton	394
39	ton	51
59	ton	466
61	ton	40
68	ton	120
69	1 000 styck	184
70	1 000 styck	270
73	1 000 styck	149
74	1 000 styck	133
75	1 000 styck	39
76	ton	120
77	ton	14
78	ton	184
83	ton	54
87	ton	8
109	ton	11
117	ton	52
118	ton	23
142	ton	10
151A	ton	10
151B	ton	10
161	ton	152”

3. Bilaga VI skall ersättas med följande:

"BILAGA VI

PASSIV FÖRÄDLING

De årliga kvantitativa gemenskapsbegränsningar som avses i artikel 4.2

Montenegro, Kosovo [1]

Kategori	Enhet	Mängd
5	1 000 styck	403
6	1 000 styck	1 196
7	1 000 styck	588
8	1 000 styck	1 325
15	1 000 styck	691
16	1 000 styck	369

[1] Enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1787/2006

av den 4 december 2006

om ändring av förordning (EG) nr 809/2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, dessas format, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG ([1]), särskilt artikel 7.1, och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ([2]) krävs att företag som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat, vars värdepapper är noterade på en reglerad marknad från och med 2005 skall upprätta sin koncernredovisning i enlighet med internationella redovisningsstandarder, nu allmänt kallade IFRS (International Financial Reporting Standards), för varje räkenskapsår som inleds den 1 januari 2005 eller därefter.

(2) I kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, dessas format, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering ([3]) krävs att den historiska finansiella information som emittenter från tredjeland tillhandahåller i prospekt om erbjudande av värdepapper till allmänheten eller om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad skall upprättas i enlighet med IFRS som antagits i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 1606/2002 eller i enlighet med ett tredjelands nationella redovisningsstandarder som motsvarar dessa standarder. Om den historiska finansiella informationen inte har upprättats i enlighet med sådana standarder måste den läggas fram i prospektet i form av omräknade finansiella rapporter.

(3) Artikel 35 i förordning (EG) nr 809/2004 innehåller emellertid övergångsbestämmelser i enlighet med vilka emittenter från tredjeland i vissa begränsade fall är undantagna från skyldigheten att omräkna historisk finansiell information som inte upprättats vare sig i enlighet med IFRS eller i enlighet med de redovisningsstandarder från tredjeländer som motsvarar IFRS. I enlighet med dessa övergångsbestämmelser omfattar skyldigheten att omräkna historisk finansiell information inte prospekt som lämnats in före den 1 januari 2007 av emittenter i tredjeland som antingen har upprättat sin historiska finansiella information i enlighet med internationellt godtagbara standarder eller i enlighet med ett tredjelands nationella redovisningsstandarder och som har värdepapper som tagits upp till handel på en reglerad marknad före detta datum. I det senare fallet gäller att om den historiska finansiella informationen inte ger en rättvisande bild av emittentens tillgångar och skulder, finansiella ställning och resultat, måste den informationen också kompletteras med sådan mer detaljerad eller kompletterande information som är nödvändig för att säkerställa att en rättvisande bild ges.

(4) Enligt förordning (EG) nr 809/2004 i dess nuvarande lydelse kommer dessa undantag inte längre att vara tillämpliga på prospekt som lämnas in från och med den 1 januari 2007 och historisk finansiell information som inte upprättas vare sig i enlighet med IFRS eller i enlighet med motsvarande standarder från tredjeland kommer att behöva omräknas.

(5) Sedan förordning (EG) nr 1606/2002 antogs har många länder antagit IFRS direkt som nationella redovisningsstandarder. Detta visar tydligt att ett av syftena med den förordningen – att främja en ökande överensstämmelse mellan redovisningsstandarderna, så att IFRS accepteras internationellt och blir i verklig mening globala standarder – håller på att uppnås. Det är därför lämpligt att emittenter från tredjeland befrias från skyldigheten att omräkna historisk finansiell information som upprättats i enlighet med nationella redovisningsstandarder eller lämna en skriftlig redogörelse för de skillnader som avses i artikel 1.2 punkt 5a i den här förordningen, om det i enlighet med IAS 1, Utformning av finansiella rapporter, i materialet ingår ett uttryckligt uttalande utan förbehåll om att dessa överensstämmer med IFRS.

([1]) EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.
([2]) EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.
([3]) EUT L 149, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 215, 16.6.2004, s. 3.

(6) I sitt yttrande, som lämnades i juni 2005, fann Europeiska värdepapperstillsynskommittén (The Committee of European Securities Regulators – CESR) som inrättades genom kommissionens beslut 2001/527/EG [1] att god redovisningssed i Förenta staterna, Japan och Kanada, var och en för sig, motsvarar de IFRS som antagits i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 1606/2002 med förbehåll för att vissa ytterligare åtgärder kan krävas, t.ex. ytterligare upplysningar och i några fall kompletterande finansiella rapporter.

(7) I januari 2005 tillkännagav Accounting Standards Board of Japan (ASBJ) och International Accounting Standards Board (IASB) att de hade träffat en överenskommelse om att lansera ett gemensamt projekt för att minska skillnaderna mellan IFRS och god redovisningssed i Japan och de påbörjade ett gemensamt arbetsprogram i mars 2005 i syfte att uppnå konvergens mellan god redovisningssed i Japan och IFRS. I januari 2006 uttalade Accounting Standards Board of Canada offentligt sin målsättning att övergå till en uppsättning internationellt godtagbara standarder med hög kvalitet för publika bolag och angav att detta mål bäst uppnås genom att inom fem år få de kanadensiska redovisningsstandarderna och IFRS att överensstämma. I februari 2006 offentliggjorde IASB och US Financial Accounting Standards Board ett samförståndsavtal i vilket riktlinjerna dras upp för ett arbetsprogram för konvergens mellan IFRS och god redovisningssed i Förenta staterna i syfte att uppfylla ett av den amerikanska finansinspektionens (SEC – "Securities and Exchange Commission") villkor som är en förutsättning för att den skall upphäva omräkningskravet för utländska emittenter som tillämpar IFRS och är registrerade hos SEC senast 2009.

(8) Det är dock viktigt att kvaliteten på de finansiella rapporter som bygger på det principbaserade regelverk som IFRS utgör bevaras, att IFRS tillämpas på ett enhetligt sätt, att tillräcklig rättslig förutsebarhet skapas för företag och investerare och att finansiella rapporter som upprättas av företag inom EU behandlas likvärdigt på global nivå. Den kommande bedömningen av likvärdigheten bör bygga på en objektiv och detaljerad teknisk analys av skillnaderna mellan IFRS och redovisningsstandarderna i tredjeländer och på en jämförelse av det konkreta genomförandet av sådana standarder och IFRS. Framstegen i arbetet med att skapa konvergens bör granskas ingående innan beslut om likvärdighet fattas.

(9) Med hänsyn till de insatser som görs av regelgivare på redovisningsområdet i Förenta staterna, Japan och Kanada för att skapa konvergens med IFRS är det lämpligt att meddela de övergångsbestämmelser som föreskrivs i artikel 35 i förordning (EG) nr 809/2004 så att emittenter från tredjeländer undantas från kravet att omräkna historisk finansiell information som upprättats i enlighet med redovisningsstandarderna för Förenta staterna, Japan eller Kanada eller (i tillämpliga fall) lämna en skriftlig redogörelse för skillnaderna under ytterligare en period på högst två år under det att regelgivare och tillsynsmyndigheterna genomför en aktiv dialog, konvergensarbetet fortsätter och lägesrapporten färdigställs.

(10) Många länder har antagit IFRS direkt som nationell god redovisningssed, medan andra skapar konvergens mellan nationell god redovisningssed och IFRS under en längre tidsperiod. Med hänsyn till detta är det lämpligt att under en övergångsperiod på högst två år också undanta emittenter från tredjeländer från kravet på omräkning av historisk finansiell information eller (i tillämpliga fall) en skriftlig redogörelse för skillnaderna, förutsatt att den ansvariga nationella myndigheten offentligt har åtagit sig att skapa konvergens och upprättat ett arbetsprogram. För att säkerställa att undantag endast medges i de fall då dessa villkor är uppfyllda bör det krävas att en emittent tillfredsställande kan styrka för den behöriga myndigheten att dennes nationella myndighet offentligt uttalat en sådan avsikt och upprättat ett arbetsprogram. För att säkerställa en enhetlig tillämpning inom gemenskapen bör CESR samordna de behöriga myndigheternas bedömning av huruvida dessa villkor är uppfyllda i fråga om den goda redovisningssed som gäller i respektive tredjeland.

(11) Under denna tvåårsperiod bör kommissionen inte bara genomföra ett aktivt meningsutbyte med berörda myndigheter i tredjeland utan också noga övervaka hur arbetet fortskrider för att skapa ökad konvergens mellan IFRS och god redovisningssed i Förenta staterna, Japan och Kanada och andra länder som har upprättat ett konvergensprogram för att säkerställa att de har förutsättningar för att fatta ett beslut om likvärdighet senast under slutet av år 2008. Dessutom kommer kommissionen att aktivt övervaka den fortlöpande utvecklingen av de berörda myndigheternas arbete i tredjeland i syfte att undanröja varje krav på att emittenter från gemenskapen som introducerar sig på de finansiella marknaderna i tredjeland skall omräkna finansiella rapporter som upprättats enligt IFRS. Vid utgången av den extra övergångsperioden bör kommissionen fatta ett beslut som innebär att emittenter från gemenskapen och tredjeland skall behandlas lika.

(12) Kommissionen bör hålla Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet regelbundet underrättade om utvecklingen av arbetet för att undanröja kraven på omräkning och av konvergensprocessen. I detta syfte skall kommissionen före den 1 april 2007 överlämna en rapport till Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet om de tidsplaner som de nationella redovisningsmyndigheterna i Förenta staterna, Japan och Kanada avser att följa i konvergensarbetet. Dessutom bör kommissionen före den 1 april 2008 och efter samråd med CESR rapportera till Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet om utvecklingen av god redovisningssed i tredjeländer som tillämpas av

[1] EGT L 191, 13.7.2001, s. 43.

emittenter som inte omfattas av krav på att omräkna historisk information eller (i tillämpliga fall) överlämna en skriftlig redogörelse för skillnaderna tillsammans med prospekt som registreras hos en behörig myndighet före den 1 januari 2009. Slutligen bör kommissionen före den 1 januari 2008 och efter vederbörligt samråd med CESR se till att det finns en definition av likvärdighet som används för att bestämma likvärdigheten hos god redovisningssed i tredjeländer, på grundval av en mekanism framtagen för att fastställa detta.

(13) Det är därför lämpligt att ändra artikel 35 i förordning (EG) nr 809/2004 så att emittenter från tredjeländer inte omfattas av krav på att omräkna historisk finansiell information eller (i tillämpliga fall) överlämna en skriftlig redogörelse för skillnader i de fall som beskrivits under en period på högst två år så att meningsutbytet kan fortsätta. I samtliga övriga fall bör emittenter från tredjeländer omfattas av en skyldighet att omräkna sin historiska finansiella information i enlighet med antagna IFRS eller (i tillämpliga fall) överlämna skriftliga redogörelser för skillnaderna i varje prospekt som registreras hos en behörig myndighet från och med den 1 januari 2007.

(14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 35 i förordning (EG) nr 809/2004 skall ändras på följande sätt:

1. Punkt 5 skall ersättas med följande:

"5. Med förbehåll för artikel 5a skall från och med den 1 januari 2007 sådana emittenter från tredjeland som avses i punkterna 3 och 4 utforma sin historiska finansiella information i enlighet med internationella redovisningsstandarder som antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002 eller enligt ett tredjelands nationella redovisningsstandarder förutsatt att de är likvärdiga med dessa standarder. Om den historiska finansiella informationen i fråga inte överensstämmer med dessa standarder skall den omräknas innan den läggs fram."

2. Följande punkter 5a, 5b, 5c, 5d och 5e skall införas:

"5a Emittenter från tredjeland omfattas inte av skyldighet att – enligt punkt 20.1 i bilaga I, punkt 13.1 i bilaga IV, punkt 8.2 i bilaga VII, punkt 20.1 i bilaga X, eller punkt 11.1 i bilaga XI – omräkna historisk finansiell information, eller skyldighet att – enligt punkt 8.2a i bilaga VII, punkt 11.1 i bilaga IX eller punkt 20.1a i bilaga X – tillhandahålla en skriftlig redogörelse för skillnaderna mellan de internationella redovisningsstandarder som antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002 och de redovisningsprinciper enligt vilka den historiska informationen upprättas, för införande i prospekt som registreras hos en behörig myndighet före den 1 januari 2009, under förutsättning att något av följande villkor är uppfyllt:

a) Noterna till de finansiella rapporter som ingår i den historiska finansiella informationen innehåller ett uttryckligt uttalande utan förbehåll om att rapporterna överensstämmer med IFRS enligt IAS 1, Utformning av finansiella rapporter.

b) Den historiska finansiella informationen har upprättats i enlighet med god redovisningssed i antingen Amerikas förenta stater, Japan eller Kanada.

c) Den historiska finansiella informationen har upprättats i enlighet med god redovisningssed i ett tredjeland annat än Amerikas förenta stater, Japan eller Kanada och följande villkor är uppfyllda:

i) Den myndighet i tredjelandet som ansvarar för de nationella redovisningsstandarderna i fråga har offentligt åtagit sig att före inledningen av det räkenskapsår under vilket prospektet registrerades åstadkomma konvergens mellan dessa standarder och IFRS.

ii) Denna myndighet har upprättat ett arbetsprogram som bekräftar dess avsikt att uppnå konvergens före den 31 december 2008.

iii) Emittenten överlämnar bevis som den behöriga myndigheten anser är tillräckliga för att visa att villkoren i punkterna i) och ii) är uppfyllda.

5b Före den 1 april 2007 skall kommissionen till Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet överlämna en första rapport om tidsplanerna för arbetet i de myndigheter som ansvarar för de nationella redovisningsstandarderna i Amerikas förenta stater, Japan och Kanada i syfte att uppnå konvergens mellan IFRS och god redovisningssed i dessa länder.

Kommissionen skall noga övervaka och regelbundet hålla Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet underrättade om framstegen i arbetet med att skapa konvergens mellan IFRS och god redovisningssed i Amerikas förenta stater, Japan och Kanada och i arbetet med att undanröja omräkningskraven för emittenter från gemenskapen i dessa länder. Kommissionen skall omedelbart underrätta Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet om arbetet inte fortskrider på ett tillfredsställande sätt.

5c Kommissionen skall också regelbundet underrätta Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet om utvecklingen av diskussionerna mellan tillsynsmyndigheterna och om hur arbetet fortskrider med att skapa konvergens mellan IFRS och god redovisningssed i de tredjeländer som avses i punkt 5a.c samt om framstegen avseende undanröjandet av omräkningskraven. Kommissionen skall omedelbart underrätta Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet om arbetet inte fortskrider på ett tillfredsställande sätt.

5d Utöver vad som föreskrivs i punkterna 5b och 5c skall kommissionen inleda och upprätthålla löpande meningsutbyte med myndigheter i tredjeländer och, före den 1 april 2008, överlämna en rapport till Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet om framstegen i arbetet med att skapa konvergens och i undanröjandet av alla omräkningskrav som är tillämpliga på emittenter från gemenskapen enligt bestämmelserna i ett tredjeland som omfattas av punkt 5b eller 5c. Kommissionen får begära eller kräva att rapporten skall utarbetas av en utomstående person.

5e Minst sex månader före den 1 januari 2009 skall kommissionen se till att likvärdigheten hos god redovisningssed i tredjeländer bestäms enligt en definition av likvärdighet och enligt en mekanism för att fastställa detta som den skall ha upprättat före den 1 januari 2008 i enlighet med förfarandet som avses i artikel 24 i direktiv 2003/71/EG. När kommissionen följer vad som föreskrivs i denna punkt skall den först samråda med Europeiska värdepapperstillsynskommittén om huruvida definitionen av likvärdighet, mekanismen för att fastställa detta och de beslut om likvärdighet som fattats."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 2006.

På kommissionens vägnar

Charlie McCREEVY

Ledamot av kommissionen

RÅDETS DIREKTIV 2006/117/EURATOM

av den 20 november 2006

om övervakning och kontroll av transporter av radioaktivt avfall och använt kärnbränsle

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 31.2 och artikel 32,

med beaktande av kommissionens förslag, som har utarbetats efter yttrande från en grupp personer som vetenskapliga och tekniska kommittén i enlighet med artikel 31 i fördraget har utsett bland medlemsstaternas vetenskapliga experter, och efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]), och

av följande skäl:

(1) Förfaranden som behövs för transporter av radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle omfattas av en rad krav i enlighet med gemenskapens och internationella rättsakter, i synnerhet avseende säker transport av radioaktiva ämnen och de villkor som gäller för deponering eller lagring av radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle i bestämmelselandet.

(2) Utöver dessa krav är det för arbetstagarnas och befolkningens hälsoskydd nödvändigt att transporter av radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle mellan medlemsstater, samt till och från gemenskapen, omfattas av ett obligatoriskt och gemensamt system med förhandstillstånd.

(3) Enligt rådets resolution av den 22 maj 2002 om införande av nationella system för övervakning och kontroll av förekomsten av radioaktiva ämnen under återvinningen av metallmaterial i medlemsstaterna ([3]) är det viktigt att den strålningsrisk som hänför sig till förekomsten av radioaktiva ämnen i metallmaterial avsedda för återvinning minimeras.

(4) Genom direktiv 92/3/Euratom av den 3 februari 1992 om övervakning och kontroll av transport av radioaktivt avfall mellan medlemsstater samt till och från gemenskapen ([4]) inrättades ett gemenskapssystem med stränga kontroller och förhandstillstånd för transporter av radioaktivt avfall, och detta system har visat sig fungera tillfredsställande. Det behöver dock ändras mot bakgrund av gjorda erfarenheter i syfte att klargöra och lägga till begrepp och definitioner, beakta situationer som tidigare hade försummats, förenkla det existerande förfarandet för transporter av radioaktivt avfall mellan medlemsstater och garantera förenlighet med andra gemenskapsbestämmelser och internationella bestämmelser, i synnerhet med Konvention om säkerheten vid hantering av använt kärnbränsle och om säkerheten vid hantering av radioaktivt avfall (nedan kallad ”konventionen”), till vilken gemenskapen anslöt sig den 2 januari 2006.

(5) Inom ramen för den femte fasen i SLIM-initiativet (Simpler Legislation for the Internal Market) inrättades en arbetsgrupp med företrädare för medlemsstater och användare i syfte att ta itu med en rad problem som påpekats av dem som tillämpar direktiv 92/3/Euratom, samtidigt som det skulle bringas i överensstämmelse med existerande internationella regler och rättsakter.

(6) Det förfarande som fastlagts i direktiv 92/3/Euratom har i praktiken tillämpats endast på transporter av använt kärnbränsle som inte är avsett att användas mer, och som därför betraktas som ”radioaktivt avfall” enligt det direktivet. Från radiologisk synpunkt är det inte motiverat att undanta använt kärnbränsle som är avsett för upparbetning från sådan övervakning och kontroll. Det är därför lämpligt att detta direktiv omfattar alla transporter av använt kärnbränsle, oberoende av om det är avsett för deponering eller för upparbetning.

(7) Varje medlemsstat bör förbli fullt ansvarig för sin politik i fråga om hanteringen av radioaktivt avfall och använt kärnbränsle inom respektive stats jurisdiktion, vissa väljer upparbetning av använt kärnbränsle, andra slutförvaring av använt kärnbränsle som inte skall återanvändas. Bestämmelserna i detta direktiv bör därför inte få påverka medlemsstaternas rätt att exportera sitt använda kärnbränsle för upparbetning och ingenting i detta direktiv bör medföra att en bestämmelsemedlemsstat måste godta transporter av radioaktivt avfall och använt kärnbränsle för slutlig behandling eller slutförvaring, utom vid återtransport. Varje vägran att medge sådana transporter bör motiveras med utgångspunkt i de kriterier som anges i detta direktiv.

([1]) EUT C 286, 17.11.2005, s. 34.
([2]) Yttrandet avgivet den 5 juli 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([3]) EGT C 119, 22.5.2002, s. 7.
([4]) EGT L 35, 12.2.1992, s. 24.

(8) En förenkling av det existerande förfarandet bör inte begränsa medlemsstaternas existerande rättigheter att invända mot eller uppställa villkor för en transport av radioaktivt avfall som kräver deras medgivande. Invändningar får inte vara godtyckliga och bör grundas på relevanta nationella bestämmelser, gemenskapsbestämmelser eller internationella bestämmelser. Detta direktiv bör inte få påverka rättigheter och skyldigheter enligt internationell rätt, och särskilt fartygs och luftfartygs utövande av rättigheter och friheter till sjö-, flod- och luftfart enligt internationell rätt.

(9) Möjligheten för en bestämmelsemedlemsstat eller transitmedlemsstat att vägra att acceptera det automatiska förfarandet för medgivande till transporter medför en omotiverad administrativ börda och skapar osäkerhet. Skyldigheten för myndigheterna i bestämmelse- och transitländerna att bekräfta mottagandet av ansökan, i kombination med att tidsfristen för att lämna medgivande utsträcks, bör göra det möjligt att förutsätta ett underförstått godkännande med en hög grad av säkerhet.

(10) ”Tillstånden” för transporter enligt detta direktiv bör inte ersätta särskilda nationella krav på transporterna, till exempel transportlicenser.

(11) För att skydda människors hälsa och miljön mot de faror som radioaktivt avfall ger upphov till, bör hänsyn tas till risker som uppstår utanför gemenskapen. När det gäller radioaktivt avfall och använt kärnbränsle som lämnar gemenskapen bör det tredjeland som är bestämmelseland inte bara informeras om transporten, utan bör också ge sitt medgivande till den.

(12) De behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten skall samarbeta och stå i kontakt med de övriga berörda behöriga myndigheterna, så att onödiga förseningar undviks och det säkerställs att det medgivandeförfarande som föreskrivs i detta direktiv fungerar väl.

(13) Kravet att den person som har ansvaret för transporten vid behov skall vidta åtgärder för att förbättra säkerheten om transporten inte fullföljs bör inte hindra tillämpningen av mekanismer som medlemsstaterna inrättat på nationell nivå.

(14) Kravet att innehavaren skall ansvara för kostnader som uppkommer om transporten inte fullföljs bör inte hindra att man tillämpar mekanismer som medlemsstaterna inrättat på nationell nivå eller eventuella avtalsmässiga överenskommelser mellan innehavaren och någon annan person som deltar i transporten.

(15) Radioaktivt avfall bör i den utsträckning det är förenligt med säker hantering av sådant material bortskaffas i den stat det uppstod, men det inses att medlemsstaterna bör främja inbördes överenskommelser som underlättar säker och effektiv hantering av radioaktivt avfall och använt kärnbränsle från medlemsstater som producerar sådant i små kvantiteter och när inrättandet av lämpliga anläggningar inte kan motiveras ur radiologisk synpunkt.

(16) När en överenskommelse enligt artikel 27 i den gemensamma konventionen har träffats mellan en mottagare i ett tredjeland och en innehavare i ett tredjeland, kan samma överenskommelse gälla enligt detta direktiv.

(17) Det existerande standarddokumentet bör anpassas till syftena med detta direktiv och mot bakgrund av gjorda erfarenheter. För tydlighetens skull bör man fastlägga skyldigheten att upprätta det nya standarddokumentet senast det datum då direktivet införlivas med nationell lagstiftning. Om detta inte skulle kunna åstadkommas inom denna tidsgräns bör det dock i övergångsbestämmelser föreskrivas att det existerande standarddokumentet skall användas. Vidare bör tydliga regler om språkanvändning göra det möjligt att skapa klarhet i rättsligt hänseende och att förebygga omotiverade förseningar.

(18) Regelbunden rapportering – från medlemsstaterna till kommissionen och från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén – bör ge en användbar översikt över tillstånd som utfärdats inom hela gemenskapen samt innebära att eventuella svårigheter som medlemsstaterna stött på i praktiken och lösningar som tillämpats kan kartläggas.

(19) Rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning ([1]), är tillämpligt bland annat på transport av radioaktiva ämnen samt på import till och export från gemenskapen av sådana ämnen, och där fastläggs ett system för rapportering och godkännande av förfaranden som medför risk för joniserande strålning. Dessa bestämmelser är därför relevanta för det område som omfattas av detta direktiv.

(20) Mot bakgrund av ovanstående är det nödvändigt, för tydlighetens skull, att upphäva och ersätta direktiv 92/3/Euratom. Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter avseende tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och för tillämpning av det upphävda direktivet.

([1]) EGT L 159, 29.6.1996, s. 1.

(21) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet "Bättre lagstiftning" [1] uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan direktiven och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs ett gemenskapssystem för övervakning och kontroll av gränsöverskridande transporter av radioaktivt avfall och använt kärnbränsle i syfte att garantera ett tillfredsställande skydd av befolkningen.

2. Detta direktiv är tillämpligt på gränsöverskridande transporter av radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle, när

a) ursprungslandet, bestämmelselandet eller eventuellt transitland är en medlemsstat inom gemenskapen, och

b) sändningens mängd och koncentration överstiger de nivåer som fastställs i artikel 3.2 a–b i rådets direktiv 96/29/Euratom.

3. Detta direktiv är inte tillämpligt på transporter av kasserade strålkällor till en leverantör eller tillverkare av radioaktiva strålkällor eller till en godkänd anläggning.

4. Detta direktiv är inte tillämpligt på transporter av radioaktivt material som genom upparbetning återvunnits för att återanvändas.

5. Detta direktiv är inte tillämpligt på gränsöverskridande transporter av avfall som uteslutande innehåller naturligt förekommande radioaktivt material som inte härrör från verksamhet.

6. Detta direktiv påverkar inte rättigheter och skyldigheter enligt internationell rätt.

Artikel 2

Återtransport i samband med behandling eller upparbetning

Detta direktiv skall inte påverka den rätt en medlemsstat eller ett företag i en medlemsstat har till vilken

a) radioaktivt avfall skall transporteras för behandling eller

b) annat material skall transporteras i syfte att återvinna det radioaktiva avfallet,

att återsända det radioaktiva avfallet efter upparbetning till dess ursprungsland. Direktivet skall inte heller påverka den rätt en medlemsstat eller ett företag i en medlemsstat till vilken använt kärnbränsle skall transporteras för upparbetning har att sända tillbaka radioaktivt avfall som återvunnits från upparbetningen till dess ursprungsland.

Artikel 3

Gränsöverskridande transporter av använt kärnbränsle för upparbetning

Utan att det påverkar tillämpningen av varje medlemsstats behörighet att fastställa sin egen politik beträffande kärnbränslecykeln, skall detta direktiv inte inverka på medlemsstaternas rätt att exportera sitt använda kärnbränsle för upparbetning, med beaktande av principerna för den gemensamma marknaden på kärnenergiområdet, särskilt den fria rörligheten för varor. Dessa transporter och denna export skall övervakas och kontrolleras i enlighet med förfarandena i detta direktiv.

Artikel 4

Återtransporter som avser transporter utan tillstånd och odeklarerat radioaktivt avfall

Detta direktiv skall inte påverka en medlemsstats rätt att på ett säkert sätt sända tillbaka följande till dess ursprungsland:

a) Transporter av radioaktivt avfall och använt kärnbränsle som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde men som inte godkänts i enlighet med detta direktiv och

b) radioaktivt kontaminerat avfall eller material som innehåller en radioaktiv källa, om detta material inte har deklarerats som radioaktivt avfall av ursprungslandet.

Artikel 5

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *radioaktivt avfall:* radioaktivt material i gasform eller flytande eller fast form för vilket ingen ytterligare användning förutses av ursprungs- eller bestämmelselandet, eller av en fysisk eller juridisk person vars beslut godtas av dessa länder, vilket står under tillsyn som radioaktivt avfall av ett tillsynsorgan inom ramen för ursprungs- och bestämmelseländernas gällande lagstiftning och regelverk.

2. *använt kärnbränsle:* kärnbränsle som har bestrålats i och permanent avlägsnats från en reaktorhärd. Använt kärnbränsle kan antingen betraktas som en användbar resurs som kan upparbetas eller vara avsedd för slutförvaring utan vidare användning och behandlas som radioaktivt avfall.

[1] EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

3. *upparbetning:* process eller verksamhet vars syfte är att utvinna radioaktiva isotoper från använt kärnbränsle för vidare användning.

4. *transport:* alla förfaranden som behövs för att flytta radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle från ursprungslandet eller ursprungsmedlemsstaten till bestämmelselandet eller bestämmelsemedlemsstaten.

5. *transport inom gemenskapen:* transport där ursprungslandet och bestämmelselandet är medlemsstater.

6. *transport utanför gemenskapen:* transport där ursprungslandet och/eller bestämmelselandet är tredjeländer.

7. *deponering:* placering av radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle i en anläggning med tillstånd för sådan placering utan avsikt att återvinna det.

8. *lagring:* förvaring av radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle i en anläggning som tillgodoser behovet av inneslutning i återvinningssyfte.

9. *innehavare:* en fysisk eller juridisk person som, innan en transport av radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle utförs, enligt tillämplig nationell lag har det juridiska ansvaret för sådana ämnen och planerar att transportera dem till en mottagare.

10. *mottagare:* en fysisk eller juridisk person till vilken radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle transporteras.

11. *ursprungsland eller ursprungsmedlemsstat* och *bestämmelseland eller bestämmelsemedlemsstat:* ett land eller en medlemsstat från vilket/vilken man planerar att påbörja eller påbörjar en transport och ett land eller en medlemsstat till vilket/vilken en transport planeras eller utförs.

12. *transitland eller transitmedlemsstat:* ett land eller en medlemsstat, som inte är detsamma/densamma som ursprungslandet eller ursprungsmedlemsstaten eller bestämmelselandet eller bestämmelsemedlemsstaten, genom vars territorium en transport planeras eller utförs.

13. *behöriga myndigheter:* myndigheter som enligt ursprungs-, transit- eller bestämmelseländernas lagar eller föreskrifter har befogenhet att genomföra systemet med övervakning och kontroll av transporter av radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle.

14. *sluten strålkälla:* en sluten strålkälla i den mening som avses i direktiv 96/29/Euratom, i tillämpliga fall inklusive den inneslutning som omgärdar det radioaktiva ämnet som en integrerande del av källan.

15. *kasserad strålkälla:* en strålkälla som varken längre används eller är avsedd att användas i den verksamhet för vilken tillstånd beviljats.

16. *godkänd anläggning:* en inrättning belägen på ett lands territorium, vilken av de behöriga myndigheterna i landet i enlighet med nationell lagstiftning fått tillstånd att långtidslagra eller deponera slutna strålkällor, eller en anläggning som i vederbörlig ordning i enlighet med nationell lagstiftning fått tillstånd för mellanlagring av slutna strålkällor.

17. *korrekt ifylld ansökan:* det standarddokument som uppfyller alla krav som ställs enligt artikel 17.

KAPITEL 2

TRANSPORTER INOM GEMENSKAPEN

Artikel 6

Ansökan om transporttillstånd

1. En innehavare som planerar att inom gemenskapen transportera radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle eller att vidta åtgärder för att utföra en sådan transport skall inge en korrekt ifylld ansökan om tillstånd till de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten.

2. En ansökan får omfatta mer än en transport, förutsatt att

a) det radioaktiva avfall eller det använda kärnbränsle den avser i huvudsak har samma fysikaliska, kemiska och radioaktiva egenskaper, och

b) transporterna skall utföras från samma innehavare till samma mottagare och inbegriper samma behöriga myndigheter, och

c) om transporterna inbegriper transit via tredjeländer, transit sker via samma gränsstation vid införsel till eller utförsel från gemenskapen och via samma gränsstation i berörda tredjeländer, om inte de behöriga myndigheterna i fråga har träffat en annan överenskommelse.

Artikel 7

Överlämnande av en ansökan till de behöriga myndigheterna

1. De behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten skall sända den korrekt ifyllda ansökan som avses i artikel 6 till de behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten och i förekommande fall transitmedlemsstaterna i syfte att begära medgivande.

2. De berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter skall vidta de åtgärder som erfordras för att säkerställa att all information om transporter som omfattas av detta direktiv behandlas med vederbörlig omsorg och skyddas mot allt missbruk.

Artikel 8

Mottagningsbevis och begäran om information

1. De behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten och i transitmedlemsstaten skall inom 20 dagar efter det att ansökan har mottagits kontrollera att ansökan är korrekt ifylld i den mening som avses i artikel 5.17.

2. Om ansökan är korrekt ifylld, skall de behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten sända ett mottagningsbevis till de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten och en kopia av det till övriga berörda behöriga myndigheter inom 10 dagar efter det att den period på 20 dagar som föreskrivs i punkt 1 har löpt ut.

3. Om någon av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna anser att ansökan inte är korrekt ifylld, skall den begära at få den information som saknas från de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten samt informera de övriga behöriga myndigheterna om denna begäran. Denna begäran skall göras innan den period som anges i punkt 1 har löpt ut.

De behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten skall lämna den information som begärs till de berörda behöriga myndigheterna.

De behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten skall senast 10 dagar efter det att den har mottagit den information som saknas och tidigast efter det att den period på 20 dagar som föreskrivs i punkt 1 har löpt ut sända ett mottagningsbevis till de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten och en kopia till övriga berörda behöriga myndigheter.

4. De tidsperioder som föreskrivs i punkterna 1, 2 och 3 för utfärdande av mottagningsbeviset får förkortas, om de behöriga myndigheterna i bestämmelselandet och transitlandet finner att ansökan är korrekt ifylld.

Artikel 9

Medgivande och vägran att lämna medgivande

1. De behöriga myndigheterna i samtliga berörda medlemsstater skall inom två månader efter det att mottagningsbeviset lämnats meddela de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten sitt medgivande eller på vilka villkor de anser sig kunna lämna sitt medgivande eller sin vägran att lämna medgivande.

De behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten eller i eventuella transitmedlemsstater får emellertid begära att ytterligare en tid på högst en månad läggs till den period som anges i första stycket, innan de tillkännager sin ståndpunkt.

2. Om inget svar har inkommit från de behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten och/eller de avsedda transitmedlemsstaterna när de perioder som anges i punkt 1 har löpt ut, skall dessa länder anses ha lämnat sitt medgivande till den transport som ansökan avser.

3. Vid vägran att lämna medgivande eller då villkor ställs för deras medgivande, skall anledningen till detta redovisas av medlemsstaterna på grundval av följande:

a) För transitmedlemsstater: relevant nationell lagstiftning, EU-lagstiftning eller internationell lagstiftning tillämplig på transport av radioaktivt material.

b) För bestämmelsemedlemsstaten: relevant lagstiftning tillämplig på hanteringen av radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle eller relevant nationell lagstiftning, EU-lagstiftning eller internationell lagstiftning tillämplig på transport av radioaktivt material.

De villkor som medlemsstaternas behöriga myndigheter uppställer, vare sig det rör sig om ett transitland eller ett bestämmelseland, får inte vara strängare än de villkor som har fastställts för liknande transporter inom dessa medlemsstater.

4. Den eller de medlemsstater som har gett sitt medgivande till transit för en viss transport får inte vägra att lämna medgivande till återtransport i följande fall:

a) När det ursprungliga medgivandet avsåg material som transporterades för behandlings- eller upparbetningsändamål, om återtransporten avser radioaktivt avfall eller andra produkter som är likvärdiga med det ursprungliga ämnet efter behandling eller upparbetning, och all relevant lagstiftning iakttas.

b) Under de omständigheter som beskrivs i artikel 12, om återtransporten sker enligt samma villkor och specifikationer.

5. Omotiverade förseningar och/eller brist på samarbete från de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat skall rapporteras till kommissionen.

Artikel 10

Tillstånd för transporter

1. Om alla medgivanden som krävs för en transport har lämnats, har de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten rätt att ge innehavaren tillstånd att utföra transporten och de skall informera de behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten och i eventuella transitmedlemsstater eller transittredjeländer om detta.

2. Det tillstånd som avses i punkt 1 får inte på något sätt påverka det ansvar som åligger innehavaren, transportörerna, ägaren, mottagaren eller andra fysiska eller juridiska personer vilka är inblandade i transporten.

3. Ett tillstånd får omfatta mer än en transport, under förutsättning att villkoren i artikel 6.2 är uppfyllda.

4. Alla tillstånd skall vara giltiga i högst tre år.

Vid fastställandet av denna giltighetstid skall medlemsstaterna ta hänsyn till eventuella villkor som fastlagts i medgivandet av bestämmelsemedlemsstaterna eller transitmedlemsstaterna.

Artikel 11

Bekräftelse av att transporten mottagits

1. För varje transport skall mottagaren inom 15 dagar efter mottagandet sända en bekräftelse till de behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten av att transporten har mottagits.

2. De behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten skall sända en kopia av bekräftelsen till ursprungsmedlemsstaten och till eventuella transitmedlemsstater eller transittredjeländer.

3. De behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten skall sända en kopia av bekräftelsen till den ursprungliga innehavaren.

Artikel 12

Transporter som inte fullföljs

1. Bestämmelse-, ursprungs- eller transitmedlemsstaten får besluta att transporten inte får fullföljas, om villkoren för transporten inte längre är uppfyllda i enlighet med detta direktiv eller inte överensstämmer med de tillstånd eller medgivanden som har lämnats i enlighet med detta direktiv.

Medlemsstaten skall då genast informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater som berörs av transporten om detta beslut.

2. Om en transport inte kan fullföljas eller om villkoren för transporten inte uppfylls enligt detta direktiv, skall de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten säkerställa att det radioaktiva avfallet eller det använda kärnbränslet i fråga tas tillbaka av innehavaren, såvida inte ett annat säkert tillvägagångssätt kan användas. Dessa behöriga myndigheter skall sörja för att den person som har ansvaret för transporten vid behov vidtar åtgärder för att förbättra säkerheten.

3. Innehavaren skall vara ansvarig för de kostnader som uppstår om transporten inte kan eller inte får fullföljas.

KAPITEL 3

TRANSPORTER UTANFÖR GEMENSKAPEN

Artikel 13

Import till gemenskapen

1. Om radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle som omfattas av detta direktiv skall införas i gemenskapen från ett tredjeland och bestämmelselandet är en medlemsstat, skall mottagaren inge en ansökan om tillstånd till de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Ansökan får på de villkor som anges i artikel 6.2 omfatta mer än en transport.

Till ansökan skall fogas belägg för att mottagaren har träffat en av de behöriga myndigheterna i tredjelandet godtagen överenskommelse med den i tredjelandet etablerade innehavaren vilken förpliktar innehavaren att ta tillbaka det radioaktiva avfallet eller det använda kärnbränslet, om en transport inte kan fullföljas i enlighet med punkt 5 i denna artikel i detta direktiv.

2. De behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten skall i syfte att begära medgivande sända den ansökan som anges i punkt 1 till de behöriga myndigheterna i eventuella transitmedlemsstater.

Artiklarna 8 och 9 skall tillämpas.

3. Om alla medgivanden som krävs för transporten har lämnats, har de behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten rätt att ge mottagaren tillstånd att utföra transporten och de skall informera de behöriga myndigheterna i medlemsstater eller tredjeländer som är ursprungsländer eller transitländer om detta.

Artikel 10.2, 10.3 och 10.4 skall tillämpas.

4. För varje transport skall mottagaren inom 15 dagar efter mottagandet sända en bekräftelse av att transporten har mottagits till de behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten. De behöriga myndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten skall sända en kopia av bekräftelsen till ursprungslandet och till eventuella transitmedlemsstater eller transittredjeländer.

5. Bestämmelsemedlemsstaten eller eventuella transitmedlemsstater får besluta att transporten inte får fullföljas, om villkoren för transporten inte längre är uppfyllda i enlighet med detta direktiv eller inte överensstämmer med de tillstånd eller medgivanden som lämnats i enlighet med detta direktiv. Medlemsstaten skall då genast informera de behöriga myndigheterna i ursprungslandet om beslutet.

6. Mottagaren skall vara ansvarig för de kostnader som uppstår om transporten inte kan eller inte får fullföljas.

Artikel 14

Transit genom gemenskapen

1. Om radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle skall införas i gemenskapen från ett tredjeland och bestämmelselandet inte är en medlemsstat, skall den fysiska eller juridiska person som har ansvaret för hanteringen av transporten inom den medlemsstat genom vars tullstation det radioaktiva avfallet eller det använda kärnbränslet först skall införas i gemenskapen ("första transitmedlemsstat") lämna in en ansökan om tillstånd till de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Ansökan får på de villkor som anges i artikel 6.2 omfatta mer än en transport.

Till ansökan skall fogas belägg för att den i tredjelandet etablerade mottagaren har träffat en av de behöriga myndigheterna i detta land godtagen överenskommelse med den i tredjelandet etablerade innehavaren vilken förpliktar denne att ta tillbaka det radioaktiva avfallet eller det använda kärnbränslet, om en transport inte kan fullföljas i enlighet med detta direktiv, enligt vad som föreskrivs i punkt 5 i den här artikeln.

2. De behöriga myndigheterna i den första transitmedlemsstaten skall i syfte att begära medgivande sända den ansökan som anges i punkt 1 till de behöriga myndigheterna i eventuella andra transitmedlemsstater.

Artiklarna 8 och 9 skall tillämpas.

3. Om alla medgivanden som krävs för transporten har lämnats, har de behöriga myndigheterna i den första transitmedlemsstaten rätt att ge den ansvariga person som avses i punkt 1 tillstånd att utföra transporten och de skall informera de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater eller tredjeländer som är ursprungsländer eller transitländer om detta.

Artikel 10.2, 10.3 och 10.4 skall tillämpas.

4. Den ansvariga person som avses i punkt 1 skall inom 15 dagar efter ankomstdagen meddela de behöriga myndigheterna i den första transitmedlemsstaten att det radioaktiva avfallet eller det använda kärnbränslet har nått sin bestämmelseort i tredjelandet och ange vilken tullstation i gemenskapen transporten sist passerade.

Meddelandet skall bekräftas av en anmälan eller ett intyg från mottagaren om att det radioaktiva avfallet eller det använda kärnbränslet har nått sin rätta bestämmelseort med angivande av vilken tullstation som passerades vid införseln till tredjelandet.

5. En transitmedlemsstat får besluta att transporten inte får fullföljas, om villkoren för transporten inte längre är uppfyllda i enlighet med detta direktiv eller inte överensstämmer med de tillstånd eller medgivanden som lämnats i enlighet med detta direktiv. Medlemsstaten skall då genast informera de behöriga myndigheterna i ursprungslandet om beslutet. Den ansvariga person som avses i punkt 1 skall vara ansvarig för de kostnader som uppstår om transporten inte kan eller inte får fullföljas.

Artikel 15

Export från gemenskapen

1. Om radioaktivt avfall eller använt kärnbränsle skall exporteras från gemenskapen till ett tredjeland, skall innehavaren inge en ansökan om tillstånd till de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten. Ansökan får på de villkor som anges i artikel 6.2 omfatta mer än en transport.

2. De behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten skall

a) före en sådan transport meddela de behöriga myndigheterna i bestämmelselandet om den planerade transporten och begära deras medgivande, och

b) i syfte att begära medgivande sända den ansökan som avses i punkt 1 till de behöriga myndigheterna i eventuella transitmedlemsstater.

Artikel 8 skall tillämpas.

3. Om alla medgivanden som krävs för en transport har lämnats, har de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten rätt att ge innehavaren tillstånd att utföra transporten och de skall informera de behöriga myndigheterna i bestämmelsetredjelandet och i eventuella transitmedlemsstater eller transittredjeländer om detta.

Artikel 10.2, 10.3 och 10.4 skall tillämpas.

4. Innehavaren skall meddela de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten att det radioaktiva avfallet eller det använda kärnbränslet har nått sin bestämmelseort i tredjelandet inom 15 dagar efter ankomstdagen och ange vilken tullstation i gemenskapen transporten sist passerade.

Meddelandet skall bekräftas av en anmälan eller ett intyg från mottagaren om att det radioaktiva avfallet eller det använda kärnbränslet har nått sin rätta bestämmelseort med angivande av vilken tullstation som passerades vid införseln till tredjelandet.

5. Ursprungsmedlemsstaten eller eventuella transitmedlemsstater får besluta att transporten inte får fullföljas, om villkoren för transporten inte längre är uppfyllda i enlighet med detta direktiv eller inte överensstämmer med de tillstånd eller medgivanden som lämnats i enlighet med detta direktiv. En sådan transitmedlemsstat skall genast informera de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten om detta beslut.

Artikel 12.2 och 12.3 skall tillämpas.

Artikel 16

Förbjuden export

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får inte tillåta transporter till

a) en bestämmelseort söder om latitud 60°S, eller

b) en stat som är part i partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, (AVS–EG-konventionen eller Cotonouavtalet) och inte är en medlemsstat, dock utan att tillämpningen av artikel 2 påverkas, eller

c) till ett tredjeland som enligt de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med de kriterier som anges i punkt 2 i den här artikeln inte har den administrativa och tekniska kapacitet och det regelverk som krävs för att hantera det radioaktiva avfallet eller det använda kärnbränslet på ett säkert sätt, enligt den gemensamma konventionen. Vid denna bedömning skall medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till all relevant information från andra medlemsstater. Medlemsstaterna skall i detta avseende varje år informera kommissionen och den rådgivande kommittén, som inrättats enligt artikel 21.

2. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 21 fastställa kriterier med beaktande av bland annat relevanta IAEA:s säkerhetsnormer som gör det lättare för medlemsstaterna att bedöma huruvida kraven för export är uppfyllda.

KAPITEL 4

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 17

Användning av ett standarddokument

1. Ett standarddokument skall användas för alla transporter som omfattas av detta direktiv.

2. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som anges i artikel 21 utforma standarddokumentet, i vilket som en bilaga skall ingå en förteckning över minimikraven på en korrekt ifylld ansökan.

Standarddokumentet och dess bilagor skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och göras tillgängligt i elektronisk form senast den 25 december 2008. Dokumentet skall vid behov uppdateras i enlighet med samma förfarande.

3. Ansökan om tillstånd skall fyllas i och eventuell ytterligare dokumentation och information enligt artiklarna 10, 13, 14 och 15 lämnas på ett språk som kan godtas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat till vilken ansökan om tillstånd inlämnas i enlighet med detta direktiv.

Innehavaren skall på begäran av de behöriga myndigheterna i bestämmelse- eller transitlandet lämna en bestyrkt översättning till ett språk som kan godtas av dem.

4. Eventuella ytterligare krav för beviljande av tillstånd till en transport skall bifogas standarddokumentet.

5. Det ifyllda standarddokumentet, där det intygas att tillståndsförfarandet har följts i vederbörlig ordning, skall, utan att detta påverkar eventuella övriga dokument som enligt andra tillämpliga rättsliga bestämmelser skall åtföljа tranporten, åtföljа varje transport som omfattas av detta direktiv, även när tillståndet i ett enda dokument avser mer än en transport.

6. Dessa dokument skall vara tillgängliga för de behöriga myndigheterna i ursprungs- och bestämmelselandet samt i eventuella transitländer.

Artikel 18

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna skall senast den 25 december 2008 meddela kommissionen den eller de behöriga myndigheternas namn och adress samt all information som behövs för att snabbt kunna kommunicera med dessa.

2. Medlemsstaterna skall regelbundet meddela kommissionen alla eventuella ändringar av dessa uppgifter.

Artikel 19

Översändande

1. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som fastläggs i artikel 21 utfärda rekommendationer för ett säkert och effektivt system för översändande av dokument och information som rör bestämmelserna i detta direktiv.

2. Kommissionen skall upprätta och underhålla en plattform för elektronisk kommunikation för att offentliggöra

a) den eller de behöriga myndigheternas namn och adress, för varje medlemsstat,

b) vilka språk som godtas av de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat, och

c) för varje medlemsstat samtliga allmänna villkor och eventuella tilläggskrav vilka skall uppfyllas för att dess behöriga myndigheter skall ge tillstånd till en transport.

Artikel 20

Regelbundna rapporter

1. Senast 25 december 2011 och därefter vart tredje år skall medlemsstaterna överlämna rapporter om genomförandet av detta direktiv till kommissionen.

2. På grundval av dessa rapporter skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 21, upprätta en sammanfattande rapport till Europaparlament, rådet samt Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, och därvid ägna särskild uppmärksamhet åt genomförandet av artikel 4.

Artikel 21

Rådgivande kommitté

1. Vid utförandet av de uppgifter som fastställs i artiklarna 16.2, 17.2, 19.1 och i 20.2 skall kommissionen biträdas av en rådgivande kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande (nedan kallad ”kommittén”).

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden får bestämma med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

3. Yttrandet skall protokollföras. Varje medlemsstat har rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

4. Kommissionen skall ta hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

Artikel 22

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 25 december 2008. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 23

Upphävande

1. Direktiv 92/3/Euratom skall upphöra att gälla från och med den 25 december 2008, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldighet vad avser tidsfristen för införlivande av det direktivet med nationell lagstiftning samt tillämpning av det direktivet.

2. Hänvisningar till det upphävda direktivet skall anses som hänvisningar till det här direktivet och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 24

Övergångsbestämmelser

1. Om ansökan om tillstånd i vederbörlig ordning har godkänts av eller lämnats till de behöriga myndigheterna i ursprungslandet före den 25 december 2008, skall direktiv 92/3/Euratom vara tillämpligt på alla transportförfaranden som omfattas av samma tillstånd.

2. Ursprungsmedlemsstaten skall när den fattar beslut om tillståndsansökningar som har lämnats in före den 25 december 2008 för mer än en transport av radioaktivt avfall använt kärnbränsle till ett bestämmelsetredjeland beakta alla relevanta omständigheter, särskilt följande:

a) Avsedd tidsplan för utförandet av alla transporter som omfattas av samma ansökan.

b) Motivering för att alla transporter inkluderas i samma ansökan.

c) Skäl till att bevilja tillstånd för färre transporter än det antal som anges i ansökan.

3. Fram till dess att det standarddokument som avses i artikel 17 i detta direktiv blir tillgängligt, skall det standarddokument som upprättats genom beslut 93/552/Euratom [1] i tillämpliga delar användas inom ramen för detta direktiv.

Artikel 25

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 26

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 november 2006.

På rådets vägnar

J. KORKEAOJA

Ordförande

[1] Kommissionens beslut 93/552/Euratom av den 1 oktober 1993 om det standarddokument för tillsyn och kontroll av transporter av radioaktivt avfall som avses i rådets direktiv 92/3/Euratom (EGT L 268, 29.10.1993, s. 83).

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 92/3/Euratom	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3	Skäl nr 1
Artikel 4.1 första meningen	Artikel 6.1
Artikel 4.1 andra meningen	Artikel 7.1
Artikel 4.2	Artikel 17.1
Artikel 4.3	Ingen
Artikel 5.1	Artikel 6.2
Artikel 5.2	Artikel 10.4
Artikel 6.1 första stycket	Artikel 9.1
Artikel 6.1 andra stycket	Artikel 17.1
Artikel 6.2	Artikel 9.3
Artikel 6.3	Artikel 9.1 andra stycket
Artikel 6.4	Artikel 9.2
Artikel 7.1	Artikel 10.1
Artikel 7.2	Artikel 17.1
Artikel 7.3	Artikel 10.2
Artikel 8	Artikel 17.5
Artikel 9.1, första delen av meningen	Artikel 11.1
Artikel 9.1, slutet av meningen	Artikel 17.1
Artikel 9.2, första meningen	Artikel 11.2
Artikel 9.2, andra meningen	Artikel 11.3
Artikel 10.1	Artikel 13
Artikel 10.1, slutet av första meningen	Artikel 17.1
Artikel 10.2	Artikel 14
Artikel 10.3	Artikel 13
Artikel 11	Artikel 16.1
Artikel 12.1	Artikel 15.1
Artikel 12.2	Artikel 15.3
Artikel 12.3	Artikel 10.2
Artikel 12.4	Artikel 17.1
Artikel 12.5	Artikel 15.4 första stycket
Artikel 12.6	Artikel 15.4 andra stycket

Direktiv 92/3/Euratom	Detta direktiv
Artikel 13	Artikel 1.3
Artikel 14	Artikel 2
Artikel 15.1	Artikel 12.2
Artikel 15.2	Artikel 13.1 andra stycket
Artikel 16	Artikel 9.4
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 20
Artikel 19	Artikel 21
Artikel 20 första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 17.1
Artikel 20, fjärde strecksatsen	Artikel 16.2
Artikel 20, femte strecksatsen	Artikel 20.2
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 26
	Artikel 3 (ny)
	Artikel 4 (ny)
	Artikel 8 (ny)
	Artikel 19 (ny)
	Artikel 23 (ny)
	Artikel 24 (ny)
	Artikel 25 (ny)

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 17 november 2006

om undertecknande på gemenskapens vägnar av ett protokoll till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, rörande bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (PECA)

(2006/872/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan [1] trädde i kraft den 1 februari 1995.

(2) I artikel 75 i Europaavtalet anges att parterna inom ramen för samarbetet angående förfarandena för standardisering och bedömning av överensstämmelse skall sträva efter att ingå avtal om ömsesidigt erkännande.

(3) Kommissionen har på gemenskapens vägnar förhandlat om ett protokoll till Europaavtalet rörande bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter.

(4) Med förbehåll för att det eventuellt kommer att ingås vid en senare tidpunkt bör det protokoll till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, rörande bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (PECA) som paraferades i Bryssel den 18 april 2006 undertecknas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Med förbehåll för att protokollet eventuellt kommer att ingås vid en senare tidpunkt bemyndigas rådets ordförande att utse den person som skall ha rätt att på gemenskapens vägnar underteckna protokollet till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, rörande bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (PECA).

Texten till protokollet åtföljer detta beslut.

Utfärdat i Luxemburg den 17 november 2006.

På rådets vägnar

E. TUOMIOJA

Ordförande

[1] EGT L 357, 31.12.1994, s. 2.

PROTOKOLL

till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, rörande bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (PECA)

EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH RUMÄNIEN,

nedan kallade ”parterna”,

SOM KONSTATERAR att Rumänien har ansökt om medlemskap i Europeiska unionen och att ett sådant medlemskap förutsätter ett faktiskt genomförande av Europeiska gemenskapens regelverk,

SOM ERKÄNNER att Rumäniens stegvisa antagande och genomförande av gemenskapslagstiftningen erbjuder en möjlighet att låta landet omfattas av vissa fördelar som är knutna till den inre marknaden och se till att den inre marknaden fungerar effektivt inom vissa sektorer redan före anslutningen,

SOM BEAKTAR att gemenskapslagstiftningen i betydande utsträckning övertagits i den rumänska nationella lagstiftningen inom de sektorer som omfattas av detta protokoll,

SOM BEAKTAR att båda parterna ansluter sig till principen om fri rörlighet för varor och önskar främja produktkvalitet i syfte att sörja för medborgarnas hälsa och säkerhet och skyddet av miljön, bland annat genom tekniskt bistånd och andra former av samarbete dem emellan,

SOM ÖNSKAR ingå ett protokoll till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, (nedan kallat ”Europaavtalet”) rörande bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (nedan kallat ”detta protokoll”) i vilket det föreskrivs ett ömsesidigt godtagande av industriprodukter som uppfyller kraven för att lagligen släppas ut på marknaden hos den ena parten samt ett ömsesidigt erkännande av resultaten av bedömning av överensstämmelse avseende industriprodukter som omfattas av gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning, och som vidare noterar att det i artikel 75 i Europaavtalet fastställs att avtal om ömsesidigt erkännande vid behov kan ingås,

SOM KONSTATERAR att de nära förbindelserna mellan Europeiska gemenskapen och Island, Liechtenstein och Norge inom ramen för avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gör det lämpligt att överväga ingående av ett parallellt europeiskt avtal om bedömning av överensstämmelse mellan Rumänien och dessa länder motsvarande detta protokoll,

SOM BEAKTAR att de är parter i avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) och är medvetna särskilt om parternas skyldigheter enligt WTO-avtalet om tekniska handelshinder.

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta protokoll är att underlätta för parterna att avskaffa tekniska handelshinder för industriprodukter. Detta skall uppnås genom att Rumänien stegvis antar och genomför nationell lagstiftning som är likvärdig med gemenskapens lagstiftning.

I detta protokoll föreskrivs följande:

a) Ömsesidigt godtagande av industriprodukter som är uppförda på förteckningarna i bilagorna om ömsesidigt godtagande av industriprodukter och som uppfyller kraven för att lagligen släppas ut på marknaden hos någon av parterna.

b) Ömsesidigt erkännande av resultaten av bedömning av överensstämmelse avseende industriprodukter som omfattas av gemenskapslagstiftning och likvärdig nationell lagstiftning i Rumänien; lagstiftningen i fråga är uppförd på förteckningarna i bilagorna om ömsesidigt erkännande av resultaten av bedömning av överensstämmelse.

Artikel 2

Definitioner

I detta protokoll avses med

a) *industriprodukter:* de produkter som anges i artikel 9 i Europaavtalet och i protokoll 2 till detta,

b) *gemenskapslagstiftning:* all lagstiftning och tillämpningspraxis hos Europeiska gemenskapen som är tillämplig på en viss situation, risk eller kategori av industriprodukter, enligt Europeiska gemenskapernas domstols tolkning,

c) *nationell lagstiftning:* all lagstiftning och tillämpningspraxis genom vilken Rumänien införlivar den gemenskapslagstiftning som är tillämplig på en viss situation, risk eller kategori av industriprodukter.

Begreppen i detta protokoll skall ha den betydelse som anges i gemenskapslagstiftningen och i Rumäniens nationella lagstiftning.

Artikel 3

Anpassning av lagstiftningen

För tillämpningen av detta protokoll förklarar sig Rumänien berett att i samråd med Europeiska gemenskapernas kommission vidta lämpliga åtgärder för att fortsätta eller slutföra införlivandet av gemenskapslagstiftningen, särskilt lagstiftningen inom områdena standardisering, metrologi, ackreditering, bedömning av överensstämmelse, marknadsövervakning, allmän produktsäkerhet och producentansvar.

Artikel 4

Ömsesidigt godtagande av industriprodukter

När det gäller ömsesidigt godtagande är parterna överens om att industriprodukter som är uppförda på förteckningarna i bilagorna om ömsesidigt godtagande av industriprodukter och som uppfyller kraven för att lagligen släppas ut på den ena partens marknad får släppas ut på den andra partens marknad utan ytterligare begränsningar. Detta skall inte påverka tillämpningen av artikel 36 i Europaavtalet.

Artikel 5

Ömsesidigt erkännande av resultaten av förfaranden för bedömning av överensstämmelse

Parterna är överens om att erkänna resultaten av förfaranden för bedömning av överensstämmelse som genomförs i enlighet med den gemenskapslagstiftning eller nationella lagstiftning som uppförts på förteckningarna i bilagorna om ömsesidigt erkännande av resultaten av bedömning av överensstämmelse. Parterna får för att godta att överensstämmelse föreligger inte kräva att förfarandet genomförs på nytt eller ställa ytterligare krav.

Artikel 6

Skyddsklausul

Om en part konstaterar att en industriprodukt som släppts ut på marknaden på dess territorium med stöd av detta protokoll och som används på avsett sätt kan tänkas äventyra användarens eller andra personers hälsa eller säkerhet eller äventyra andra berättigade intressen som skyddas av den lagstiftning som anges i bilagorna, får den parten vidta lämpliga åtgärder för att dra tillbaka produkten från marknaden, för att förbjuda att den släpps ut på marknaden, tas i bruk eller används eller för att begränsa dess fria rörlighet. Det förfarande som skall tillämpas i sådana fall skall anges i bilagorna.

Artikel 7

Utvidgad täckning

Allt eftersom Rumänien antar och genomför ytterligare nationell lagstiftning för att införliva gemenskapslagstiftningen får parterna i enlighet med förfarandet i artikel 14 ändra bilagorna eller komma överens om nya bilagor.

Artikel 8

Ursprung

Detta protokoll skall gälla industriprodukter oberoende av deras ursprung.

Artikel 9

Parternas skyldigheter avseende deras myndigheter och organ

Parterna skall se till att de myndigheter under deras jurisdiktion som är ansvariga för det faktiska genomförandet av gemenskapslagstiftningen och den nationella lagstiftningen fortlöpande tillämpar lagstiftningen. Parterna skall också se till att dessa myndigheter vid behov kan anmäla organ och återkalla eller tillfälligt upphäva anmälan eller återkalla det tillfälliga upphävandet av anmälan samt att de kan säkerställa att industriprodukter överensstämmer med gemenskapslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen eller kräva att de dras tillbaka från marknaden.

Parterna skall se till att de organ som lyder under deras jurisdiktion och som anmälts för att bedöma överensstämmelse med kraven i den gemenskapslagstiftning eller nationella lagstiftning som anges i bilagorna fortlöpande iakttar kraven i gemenskapslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen. De skall vidare vidta nödvändiga åtgärder för att se till att dessa organ upprätthåller den nödvändiga kompetensen för att utföra de uppgifter för vilka de har anmälts.

Artikel 10

Anmälda organ

Inledningsvis skall de organ som anmälts för tillämpningen av detta protokoll vara de organ som är uppförda på de förteckningar som Rumänien och gemenskapen utväxlat innan ikraftträdelseförfarandena avslutats.

Därefter skall följande förfarande tillämpas vid anmälan av ett organ för bedömning av överensstämmelse med kraven i den gemenskapslagstiftning eller nationella lagstiftning som anges i bilagorna:

a) Den ena parten skall skriftligen överlämna sin anmälan till den andra parten.

b) Om den andra parten skriftligen samtycker till förslaget skall organet från och med dagen för samtycket anses som anmält och behörigt att bedöma överensstämmelse med de krav som anges i bilagorna.

Om en part beslutar att återkalla sin anmälan av ett organ som lyder under dess jurisdiktion skall den skriftligen underrätta den andra parten om detta. Organet skall senast från och med dagen för återkallandet upphöra att bedöma överensstämmelse med de krav som anges i bilagorna. En bedömning av överensstämmelse som utförts före den dagen skall emellertid fortsätta att gälla, såvida associeringsrådet inte beslutar något annat.

Artikel 11

Kontroll av anmälda organ

Vardera parten får begära att den andra parten kontrollerar att ett anmält organ som lyder under den partens jurisdiktion har den tekniska kompetens som krävs och att det uppfyller gällande krav. Begäran skall vara motiverad så att den part som ansvarar för anmälan har möjlighet att utföra den kontroll som krävs och utan dröjsmål rapportera till den andra parten. Parterna kan också gemensamt, med deltagande av de relevanta myndigheterna, undersöka organet. Parterna skall i detta syfte se till att de organ som lyder under deras jurisdiktion till fullo samarbetar i undersökningen. Parterna skall vidta alla lämpliga åtgärder och använda alla till buds stående medel för att lösa de eventuella problem som uppdagas.

Om problemen inte kan lösas på ett för båda parterna tillfredsställande sätt, kan parterna anmäla till associeringsrådets ordförande att de är oense och ange skälen till detta. Associeringsrådet får besluta om lämpliga åtgärder.

Om inte associeringsrådet beslutar något annat, och fram till dess, skall anmälan av organet och erkännandet av dess behörighet att bedöma överensstämmelse med kraven i den gemenskapslagstiftning eller nationella lagstiftning som anges i bilagorna tillfälligt upphävas, helt eller delvis, med verkan från och med den dag då oenigheten mellan parterna anmäldes till associeringsrådets ordförande.

Artikel 12

Informationsutbyte och samarbete

För att säkerställa korrekt och enhetlig tillämpning och tolkning av detta protokoll skall parterna samt deras myndigheter och anmälda organ

a) utbyta all relevant information om genomförandet av lagstiftningen och praxis, särskilt information om det förfarande som tillämpas för att sörja för att de anmälda organen uppfyller gällande krav,

b) vid behov delta i mekanismer för information, samordning och annan härmed sammanhängande verksamhet hos parterna,

c) uppmuntra de berörda organen att samarbeta med sikte på att införa frivilliga ordningar för ömsesidigt erkännande.

Artikel 13

Sekretess

Parternas företrädare, experter och övriga ombud får inte lämna ut uppgifter som de tagit del av inom ramen för detta protokoll och som är av sådan art att de omfattas av tystnadsplikt, ej heller sedan deras skyldigheter inom ramen för protokollet upphört. Sådana uppgifter får inte användas för andra ändamål än de som avses i detta protokoll.

Artikel 14

Förvaltning av protokollet

Associeringsrådet skall i enlighet med artikel 106 i Europaavtalet ansvara för att detta protokoll fungerar effektivt. Det skall särskilt ha befogenhet att fatta beslut om följande:

a) Ändring av bilagorna.

b) Tillägg av nya bilagor.

c) Tillsättande av en eller flera gemensamma expertgrupper som skall kontrollera den tekniska kompetensen hos ett anmält organ och förvissa sig om att det uppfyller gällande krav.

d) Informationsutbyte rörande föreslagna och faktiska ändringar i den gemenskapslagstiftning och nationella lagstiftning som anges i bilagorna.

e) Övervägande av nya eller ytterligare förfaranden för bedömning av överensstämmelse inom en sektor som omfattas av en bilaga.

f) Lösning av eventuella problem som gäller tillämpningen av detta protokoll.

Associeringsrådet får delegera ovannämnda uppdrag enligt detta protokoll i överensstämmelse med artikel 110.2 i Europaavtalet.

Artikel 15

Tekniskt samarbete och tekniskt bistånd

För att stödja effektivt genomförande och effektiv tillämpning av detta protokoll kan Europeiska gemenskapen vid behov bistå Rumänien med tekniskt samarbete och tekniskt bistånd.

Artikel 16

Avtal med andra länder

Avtal om bedömning av överensstämmelse vilka ingåtts av endera parten med ett land som inte är part i detta protokoll skall inte medföra någon skyldighet för den andra parten att godta resultaten av förfaranden för bedömning av överensstämmelse som genomförs i det tredjelandet, såvida inte parterna uttryckligen kommer överens om detta i associeringsrådet.

Artikel 17

Ikraftträdande

Detta protokoll träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den dag då parterna växlat noter som bekräftar att deras respektive förfaranden för detta protokolls ikraftträdande har avslutats.

Artikel 18

Protokollets ställning

Detta protokoll skall utgöra en integrerad del av Europaavtalet.

Detta protokoll är upprättat i två original på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och rumänska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Hecho en Bucarest, el veintisiete de octubre de dos mil seis.

V Bukurešti dne dvacátého sedmého října dva tisíce šest.

Udfærdiget i Bukarest, den syvogtyvende oktober totusind og seks.

Geschehen zu Bukarest am siebenundzwanzigsten Oktober zweitausendsechs.

Koostatud kahe tuhande kuuenda aasta oktoobrikuu kahekümne seitsmendal päeval Bukarestis.

Έγινε στο Βουκουρέστι, στις είκοσι επτά Οκτωβρίου του δύο χιλιάδες έξι.

Done at Bucharest on the twenty-seventh day of October in the year two thousand and six.

Fait à Bucarest, le vingt-sept octobre de l'an deux mille six.

Fatto a Bucarest, addì ventisette ottobre duemilasei.

Bukarestē, divi tūkstoši sestā gada divdesmit septītajā oktobrī

Priimta du tūkstančiai šeštų metų spalio dvidešimt septintą dieną Bukarešte

Kelt Bukarestben, a kétezerhatodik év október havának huszonhetedik napján.

Magħmul f'Bukarest fis-sebgħa u għoxrin jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u sitta.

Gedaan te Boekarest, de zevenentwintigste oktober tweeduizend zes.

Sporządzono w Bukareszcie, dnia dwudziestego siódmego października dwa tysiące szóstego roku.

Feito em Bucareste, aos vinte e sete dias do mês de Outubro do ano de dois mil e seis.

V Bukurešti dňa dvadsiateho siedmeho októbra dvetisícšesť.

V Bukarešti, sedemindvajsetega oktobra leta dva tisoč šest

Tehty Bukarestissa kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakuusi.

Utfärdat i Bukarest den tjugosjunde oktober år tjugohundrasex.

Întocmit la București în a douăzeci și șaptea zi a lunii octombrie anul două mii șase.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunitá Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar
Pentru Comunitatea Europeană

Por Rumanía
Za Rumunsko
For Rumænien
Für Rumänien
Rumeenia nimel
Για τη Ρουμανία
For Romania
Pour la Roumanie
Per la Romania
Rumānijas vārdā
Rumunijos vardu
Románia részéről
Ghar-Rumanija
Voor Roemenië
W imieniu Rumunii
Pela Roménia
Za Rumunsko
Za Romunijo
Romanian puolesta
För Rumänien
Pentru România

BILAGA

BILAGA

om ömsesidigt godtagande av industriprodukter

(till protokollet)

BILAGA

om ömsesidigt erkännande av resultaten av bedömning av överensstämmelse

Innehåll

1. Tryckbärande anordningar

TRYCKBÄRANDE ANORDNINGAR

AVSNITT I

GEMENSKAPSLAGSTIFTNING OCH NATIONELL LAGSTIFTNING

Gemenskapslagstiftning: Europaparlamentets och rådets direktiv 97/23/EG av den 29 maj 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tryckbärande anordningar

Nationell lagstiftning: Regeringsbeslut nr 584/2004 om fastställande av villkor för utsläppande på marknaden av tryckbärande anordningar, i dess ändrade lydelse

AVSNITT II

ANMÄLANDE MYNDIGHETER

Europeiska gemenskapen

Belgien: Ministère des Affaires Economiques/Ministerie van Economische Zaken.

Tjeckien: Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

Tyskland: Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung.

Grekland: Υπουργείο Ανάπτυξης. Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Utvecklingsministeriet. Generalsekretariatet för industri).

Spanien: Ministerio de Industria, Turismo y Comercio.

Estland: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium.

Frankrike: Ministère de l'emploi et de la solidarité, Direction des relations du travail, Bureau CT 5.

Irland: Department of Enterprise and Employment.

Italien: Ministero dell'Industria, del commercio e dell'artigianato.

Lettland: Ekonomikas ministrija.

Malta: Underställt den maltesiska regeringen: Consumer and Industrial Goods Directorate of the Malta Standards Authority.

Ungern: Gazdasági és Közlekedési Minisztérium.

Österrike: Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit.

Polen: Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Slovenien: Ministrstvo za gospodarstvo.

Slovakien: Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky.

Finland: Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- och industriministeriet.

Sverige: Underställt den svenska regeringen: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC).

Förenade kungariket: Department of Trade and Industry.

Rumänien: Ministerul Economiei si Comertului – Ministry of Economy and Commerce.

AVSNITT III

ANMÄLDA ORGAN

Europeiska gemenskapen:

Organ som anmälts av medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen i enlighet med den gemenskapslagstiftning som anges i avsnitt I och som anmälts till Rumänien i enlighet med artikel 10 i detta protokoll.

Rumänien

Organ som utnämnts av Rumänien i enlighet med den nationella lagstiftning som anges i avsnitt I och som anmälts till Europeiska gemenskapen i enlighet med artikel 10 i detta protokoll.

AVSNITT IV

SÄRSKILDA ORDNINGAR

Skyddsklausuler

A. *Skyddsklausul beträffande industriprodukter:*

1. Om en part har vidtagit åtgärder för att vägra fritt tillträde till sin marknad för industriprodukter som är försedda med CE-märkning och som omfattas av denna bilaga,

   eller

   industriprodukter som omfattas av denna bilaga och som avses i artikel 3.3 eller artikel 14 i direktiv 97/23/EG, vilka motsvarar artiklarna 10 respektive 17 i regeringsbeslut nr 584/2004 men som inte behöver CE-märkning,

   skall den genast underrätta den andra parten om detta och ange skälen till sitt beslut och hur den har kommit fram till att icke-överensstämmelse föreligger.

2. Parterna skall överväga frågan och den bevisning som förelagts dem och underrätta varandra om resultatet av sina undersökningar.

3. Om parterna är eniga skall de vidta lämpliga åtgärder för att se till att produkterna inte släpps ut på marknaden.

4. Om parterna inte är eniga om resultatet av undersökningarna skall frågan hänskjutas till associeringsrådet, som kan besluta om ett expertutlåtande.

5. Om associeringsrådet konstaterar att åtgärden

   a) inte är berättigad, skall den nationella myndigheten hos den part som har vidtagit åtgärden återkalla den,

   b) är berättigad, skall parterna vidta lämpliga åtgärder för att se till att produkterna inte släpps ut på marknaden.

B. *Skyddsklausul beträffande harmoniserade standarder:*

1. Om Rumänien anser att en harmoniserad standard till vilken det hänvisas i den lagstiftning som anges i denna bilaga inte uppfyller de väsentliga kraven i denna lagstiftning, skall Rumänien underrätta associeringsrådet och motivera sin uppfattning.

2. Associeringsrådet skall överväga frågan och kan begära att gemenskapen vidtar åtgärder i enlighet med det förfarande som är fastställt i den gemenskapslagstiftning som anges i denna bilaga.

3. Gemenskapen skall informera associeringsrådet och den andra parten om hur förfarandet utvecklas.

4. Resultaten av förfarandet skall meddelas den andra parten.

FÖRKLARING AV GEMENSKAPEN BETRÄFFANDE RUMÄNSKA FÖRETRÄDARES DELTAGANDE I KOMMITTÉMÖTEN

För att skapa bättre förståelse för de praktiska aspekterna av tillämpningen av gemenskapens regelverk inbjuder gemenskapen Rumänien att på nedanstående villkor delta i mötena i de kommittéer som inrättats genom, eller som det hänvisas till i, gemenskapslagstiftningen om tryckbärande anordningar.

Detta deltagande skall begränsas till möten eller delar av möten under vilka tillämpningen av regelverket diskuteras. Det skall inte inbegripa deltagande i möten under vilka man bereder och avger yttranden om de genomförande- eller förvaltningsbefogenheter som rådet delegerat till kommissionen. Denna inbjudan kan i enstaka fall utsträckas till möten i expertgrupper som sammankallas av kommissionen.

RÅDETS BESLUT

av den 20 november 2006

om ingående av ett protokoll till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, rörande bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (PECA)

(2006/873/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen, artikel 300.3 första stycket första meningen och artikel 300.4,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan [1] trädde i kraft den 1 februari 1995.

(2) I artikel 75 i Europaavtalet anges att parterna inom ramen för samarbetet angående förfarandena för standardisering och bedömning av överensstämmelse skall sträva efter att ingå avtal om ömsesidigt erkännande.

(3) I artikel 110 i Europaavtalet anges att associeringsrådet får delegera alla eller vissa av sina befogenheter till associeringskommittén.

(4) I artikel 2 i kommissionens och rådets beslut 94/907/EKSG, EG, Euratom av den 19 december 1994 om slutande av Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan [2], anges det hur gemenskapen skall fatta sina beslut och hur gemenskapens ståndpunkt skall framföras i associeringsrådet och associeringskommittén.

(5) Protokollet till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, rörande bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (PECA) undertecknades på gemenskapens vägnar i Bukarest den 27 oktober 2006 och bör godkännas.

(6) Lämpliga interna förfaranden bör fastställas för att se till att protokollet fungerar som avsett.

(7) Kommissionen bör, efter samråd med en särskild kommitté som utsetts av rådet, ges befogenhet att göra vissa tekniska ändringar av protokollet och att fatta vissa beslut rörande dess genomförande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokollet till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, rörande bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (PECA), nedan kallat ”protokollet”, samt den förklaring som bifogas dess slutakt godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar.

Texten till protokollet och förklaringen åtföljer detta beslut [3].

Artikel 2

Rådets ordförande skall på gemenskapens vägnar överlämna den not som avses i artikel 17 i protokollet [4] om protokollets ikraftträdande.

Artikel 3

1. Kommissionen skall handha följande, efter samråd med den särskilda kommitté som utsetts av rådet:

a) Anmälningar, erkännanden, tillfälliga upphävanden och återkallanden beträffande organ samt tillsättning av en eller flera gemensamma expertgrupper, i enlighet med artiklarna 10, 11 och 14 c i protokollet.

[1] EGT L 357, 31.12.1994, s. 2.
[2] EGT L 357, 31.12.1994, s. 1.
[3] Se s. 33 i detta nummer av EUT.
[4] Dagen för protokollets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

b) Samråd, informationsutbyten och framställningar om kontroller och om deltagande i kontroller, i enlighet med artiklarna 3, 11, 12, 14 d och 14 e i protokollet och avsnitten III och IV i bilagorna.

c) Om så krävs, svar på framställningar enligt artikel 11 i protokollet samt avsnitten III och IV i bilagorna till protokollet.

2. Den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i associeringsrådet och, i tillämpliga fall, i associeringskommittén skall fastställas av kommissionen efter samråd med den särskilda kommitté som avses i punkt 1 när det gäller

a) ändring av bilagorna, i enlighet med artikel 14 a i protokollet,

b) tillägg av nya bilagor, i enlighet med artikel 14 b i protokollet,

c) beslut avseende meningsskiljaktigheter om resultatet av kontroller av anmälda organ och om tillfälliga upphävanden, helt eller delvis, beträffande anmälda organ, i enlighet med artikel 11 andra och tredje styckena i protokollet,

d) åtgärder inom ramen för tillämpningen av skyddsklausulerna i avsnitt IV i bilagorna till protokollet,

e) åtgärder beträffande kontroll, tillfälligt upphävande eller återtagande som gäller industriprodukter som i enlighet med artikel 4 i protokollet godtas ömsesidigt.

3. I alla övriga fall skall gemenskapens ståndpunkt i associeringsrådet och, i tillämpliga fall, i associeringskommittén i fråga om protokollet fastställas av rådet, som skall fatta beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den 20 november 2006.

På rådets vägnar

J. KORKEAOJA

Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 28 november 2006

om gemenskapens anslutning till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter nr 107 om enhetliga bestämmelser för godkännande av fordon enligt kategori M_2 eller M_3 avseende deras allmänna konstruktion

(Text av betydelse för EES)

(2006/874/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 97/836/EG av den 27 november 1997 om Europeiska gemenskapens anslutning till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ("Reviderad överenskommelse av år 1958") [1], särskilt artikel 3.3 och artikel 4.2 andra strecksatsen,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets samtycke, och

av följande skäl:

(1) De allmänna kraven i föreskrifter nr 107 om enhetliga bestämmelser för godkännande av fordon enligt kategori M_2 eller M_3 avseende deras allmänna konstruktion syftar till att undanröja tekniska hinder för handel med motorfordon mellan de avtalsslutande parterna och att garantera en god säkerhet och ett gott skydd när de används.

(2) Kommissionen anser därför att föreskrifter nr 107 bör ingå i gemenskapens system för typgodkännande av motorfordon.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall tillämpa Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter nr 107 om enhetliga bestämmelser för godkännande av fordon enligt kategori M_2 eller M_3 avseende deras allmänna konstruktion.

2. Texten till föreskrifterna är fogad till detta beslut.

Artikel 2

Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter nr 107 om enhetliga bestämmelser för godkännande av fordon enligt kategori M_2 eller M_3 avseende deras allmänna konstruktion skall ingå i gemenskapens system för typgodkännande av motorfordon.

Artikel 3

Kommissionen skall underrätta Förenta nationernas generalsekreterare om detta beslut.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2006.

På rådets vägnar

E. HEINÄLUOMA

Ordförande

[1] EGT L 346, 17.12.1997, s. 78.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 30 november 2006

om godkännande av medlemsstaternas program för år 2007 för utrotning och övervakning av djursjukdomar och av vissa transmissibla spongiforma encefalopatier och för förebyggande av zoonoser

[delgivet med nr K(2006) 5677]

(2006/875/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet [1], särskilt artikel 24.6 och artiklarna 29 och 32, och

av följande skäl:

(1) I beslut 90/424/EEG fastställs möjligheten för gemenskapen att lämna ekonomiskt bidrag till utrotning och övervakning av djursjukdomar och för kontroller som genomförs för att förebygga zoonoser.

(2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati [2], föreskrivs årliga program för utrotning och övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) hos nötkreatur, får och getter.

(3) Medlemsstaterna har lagt fram program för utrotning och övervakning av vissa djursjukdomar, för förebyggande av zoonoser och för utrotning och övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier inom sina territorier.

(4) En granskning av programmen visar att de överensstämmer med relevant gemenskapslagstiftning på veterinärområdet och särskilt med de gemenskapskriterier för utrotning av dessa sjukdomar som fastställs i rådets beslut 90/638/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gemenskapskriterier för utrotning och övervakning av vissa djursjukdomar [3].

(5) Programmen finns med i den förteckning över program som fastställs genom kommissionens beslut 2006/687/EG av den 12 oktober 2006 om de program som är berättigade till ekonomiskt bidrag från gemenskapen under 2007 för utrotning och övervakning av vissa djursjukdomar, för förebyggande av zoonoser, för övervakning av transmissibel spongiform encefalopati samt för utrotning av bovin spongiform encefalopati och skrapie [4].

(6) Med tanke på hur viktiga dessa program är för att uppnå gemenskapens mål på djur- och folkhälsoområdet och mot bakgrund av att det är obligatoriskt att tillämpa programmen mot transmissibla spongiforma encefalopatier i alla medlemsstater, är det lämpligt att fastställa hur stort gemenskapens ekonomiska bidrag till medlemsstaternas kostnader skall vara för de åtgärder som avses i detta beslut, upp till ett visst belopp för varje program.

(7) För att uppnå en bättre förvaltning, en mer effektiv användning av gemenskapens medel och bättre insyn, är det också nödvändigt att för varje program, där så är tillämpligt, fastställa högsta belopp för ersättning av medlemsstaternas kostnader för exempelvis olika test och vacciner i medlemsstaterna samt kompensation till ägare för deras förluster på grund av slakt eller utslaktning av djur.

[1] EGT L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet senast ändrat genom beslut 2006/53/EG (EUT L 29, 2.2.2006, s. 37).

[2] EGT L 147, 31.5.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1041/2006 (EUT L 187, 8.7.2006, s. 10).

[3] EGT L 347, 12.12.1990, s. 27. Beslutet senast ändrat genom direktiv 92/65/EEG (EGT L 268, 14.9.1992, s. 54).

[4] EUT L 282, 13.10.2006, s. 52.

(8) Enligt rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken [1] skall program för kontroll och utrotning av djursjukdomar finansieras genom Europeiska garantifonden för jordbruket. För revisionsändamål skall artiklarna 9, 36 och 37 i den förordningen tillämpas.

(9) Förekomsten av rabies i ett område inom Europeiska unionens gränser skulle innebära en fortsatt risk för återsmitta i omgivande områden. Det är därför bättre att utrota rabies än att genomföra vaccinering i en skyddszon som omger ett sådant territorium och som måste upprätthållas på obestämd tid.

(10) Ekonomiskt bidrag från gemenskapen bör beviljas på villkor att de åtgärder som planeras genomförs effektivt, och på villkor att de behöriga myndigheterna lämnar alla nödvändiga uppgifter inom de tidsfrister som fastställs i detta beslut.

(11) Det behövs ett förtydligande av vilken omräkningskurs som skall användas vid ansökningar om utbetalning som anges i nationell valuta enligt artikel 1 d i rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron [2].

(12) Godkännandet av vissa av programmen bör inte påverka kommissionens möjligheter att fatta beslut om regler för utrotning av dessa sjukdomar grundade på vetenskapliga rön.

(13) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

RABIES

Artikel 1

1. De program för utrotning av rabies som lagts fram av Tjeckien, Tyskland, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Österrike, Polen, Slovenien, Slovakien och Finland godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. För varje medlemsstat som avses i punkt 1 skall gemenskapens ekonomiska bidrag uppgå till 50 % av kostnaderna för laboratorietest och för inköp och distribution av vaccin och åtlar inom programmen och får inte överstiga

a) 490 000 euro för Tjeckien,

b) 850 000 euro för Tyskland,

c) 925 000 euro för Estland,

d) 1 200 000 euro för Lettland,

e) 1 850 000 euro för Ungern,

f) 185 000 euro för Österrike,

g) 4 850 000 euro för Polen,

h) 375 000 euro för Slovenien,

i) 500 000 euro för Slovakien,

j) 112 000 euro för Finland

3. Gemenskapens ekonomiska bidrag skall uppgå till 50 % av Litauens kostnader för laboratorietest och 100 % av Litauens kostnader för inköp och distribution av vaccin och åtlar utanför dess territorium och får inte överstiga 600 000 euro.

4. Den högsta ersättning som skall betalas till medlemsstaterna för de program som avses i punkt 1 får inte överstiga

a) 0,5 euro per dos för inköp av en vaccindos för de program som avses i 2 c och d, och

b) 0,3 euro per dos för inköp av en vaccindos för de övriga program som avses i punkterna 2 och 3.

KAPITEL II

BOVIN BRUCELLOS

Artikel 2

1. De program för utrotning av bovin brucellos som lagts fram av Spanien, Irland, Italien, Cypern, Portugal och Förenade kungariket godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

[1] EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 320/2006 (EUT L 58, 28.2.2006, s. 42).
[2] EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

2. Gemenskapens ekonomiska bidrag skall uppgå till 50 % av kostnaderna för varje medlemsstat som avses i punkt 1 för laboratorietest, kompensation till djurägare för förluster på grund av slakt av djur som omfattas av programmen samt inköp av vaccindoser och får inte överstiga

a) 3 500 000 euro för Spanien,

b) 1 100 000 euro för Irland,

c) 2 000 000 euro för Italien,

d) 95 000 euro för Cypern,

e) 1 600 000 euro för Portugal,

f) 1 100 000 euro för Förenade kungariket.

3. Den högsta ersättning som skall betalas till medlemsstaterna för de program som avses i punkt 1 får inte överstiga

a) för ett Rose Bengal-test	0,2 euro/test,
b) för ett serumagglutinationstest	0,2 euro/test,
c) för ett komplementbindningstest	0,4 euro/test
d) för ett ELISA-test	1 euro/test,
e) för inköp av en vaccindos	0,5 euro per dos.

KAPITEL III

BOVIN TUBERKULOS

Artikel 3

1. De program för utrotning av bovin tuberkulos som lagts fram av Spanien, Italien, Polen och Portugal godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. För varje medlemsstat som avses i punkt 1 skall gemenskapens ekonomiska bidrag uppgå till 50 % av kostnaderna för tuberkulintest, laboratorietest och kompensation till djurägare för förluster på grund av slakt av djur som omfattas av de programmen, och får inte överstiga

a) 3 000 000 euro för Spanien,

b) 2 500 000 euro för Italien,

c) 1 100 000 euro för Polen,

d) 450 000 euro för Portugal.

3. Den högsta ersättning som skall betalas till medlemsstaterna för de program som avses i punkt 1 får inte överstiga

a) för ett tuberkulintest	0,8 euro/test,
b) för ett gammainterferontest	5 euro/test

KAPITEL IV

ENZOOTISK BOVIN LEUKOS

Artikel 4

1. De program för utrotning av enzootisk bovin leukos som lagts fram av Estland, Italien, Lettland, Litauen, Polen och Portugal godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. För varje medlemsstat som avses i punkt 1 skall gemenskapens ekonomiska bidrag uppgå till 50 % av kostnaderna för laboratorietest och kompensation till djurägare för förluster på grund av slakt av djur som omfattas av de programmen, och får inte överstiga

a) 20 000 euro för Estland,

b) 400 000 euro för Italien,

c) 35 000 euro för Lettland,

d) 135 000 euro för Litauen,

e) 2 300 000 euro för Polen,

f) 225 000 euro för Portugal.

3. Den högsta ersättning som skall betalas till medlemsstaterna för de program som avses i punkt 1 får inte överstiga

a) för ett ELISA-test	0,5 euro/test,
b) för ett immunodiffusionstest (AGID-test)	0,5 euro/test.

KAPITEL V

BRUCELLOS HOS FÅR OCH GETTER

Artikel 5

1. De program för utrotning av brucellos hos får och getter som lagts fram av Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern och Portugal godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. För varje medlemsstat som avses i punkt 1 skall gemenskapens ekonomiska bidrag uppgå till 50 % av kostnaderna för inköp av vaccin, laboratorietest och kompensation till djurägare för förluster på grund av slakt av djur som omfattas av de programmen, och får inte överstiga

a) 5 000 000 euro för Spanien,

b) 200 000 euro för Frankrike,

c) 4 000 000 euro för Italien,

d) 120 000 euro för Cypern,

e) 1 600 000 euro för Portugal.

3. Gemenskapens ekonomiska bidrag skall uppgå till 50 % av Greklands kostnader för inköp av vaccin och löner till kontraktsanställda veterinärer som anställts särskilt för det programmet och får inte överstiga 650 000 euro.

4. Den högsta ersättning som skall betalas till medlemsstaterna för de program som avses i punkt 1 får inte överstiga

a) för ett Rose Bengal-test	0,2 euro/test,
b) för ett komplementbindningstest	0,4 euro/test,
c) för inköp av en vaccindos	0,1 euro per dos.

KAPITEL VI

BLUETONGUE

Artikel 6

1. De program för utrotning och övervakning av bluetongue som lagts fram av Spanien, Frankrike, Italien och Portugal godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. För varje medlemsstat som avses i punkt 1 skall gemenskapens ekonomiska bidrag uppgå till 50 % av kostnaderna för laboratorietest för virologisk, serologisk och entomologisk övervakning samt inköp av fällor och vaccin, och får inte överstiga

a) 4 900 000 euro för Spanien,

b) 160 000 euro för Frankrike,

c) 1 300 000 euro för Italien,

d) 600 000 euro för Portugal.

3. Den högsta ersättning som skall betalas till medlemsstaterna för de program som avses i punkt 1 får inte överstiga

a) för ett ELISA-test	2,5 euro/test,
b) för inköp av en vaccindos	0,5 euro per dos.

KAPITEL VII

VISSA ZOONOTISKA SALMONELLASTAMMAR HOS AVELSFJÄDERFÄ

Artikel 7

1. De program för bekämpning av salmonella hos avelsfjäderfä som lagts fram av Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Cypern, Lettland, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal och Slovakien godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. För varje medlemsstat som avses i punkt 1 skall gemenskapens ekonomiska bidrag uppgå till 50 % av kostnaderna för bakteriologiska test, kompensation till djurägare för förluster på grund av utslaktning av fåglar och destruering av ägg samt inköp av vaccindoser, och får inte överstiga

a) 660 000 euro för Belgien,

b) 330 000 euro för Tjeckien,

c) 250 000 euro för Danmark,

d) 175 000 euro för Tyskland,

e) 27 000 euro för Estland,

f) 60 000 euro för Grekland,

g) 2 000 000 euro för Spanien,

h) 875 000 euro för Frankrike,

i) 175 000 euro för Irland,

j) 320 000 euro för Italien,

k) 40 000 euro för Cypern,

l) 60 000 euro för Lettland,

m) 60 000 euro för Ungern,

n) 1 350 000 euro för Nederländerna,

o) 80 000 euro för Österrike,

p) 2 000 000 euro för Polen,

q) 450 000 euro för Portugal,

r) 205 000 euro för Slovakien.

3. Den högsta ersättning som skall betalas till medlemsstaterna för de program som avses i punkt 1 får inte överstiga

a) för ett bakteriologiskt test 5,0 euro/test,

b) för inköp av en vaccindos 0,05 euro per dos.

KAPITEL VIII

KLASSISK SVINPEST OCH AFRIKANSK SVINPEST

Artikel 8

1. De program för utrotning och övervakning av

a) klassisk svinpest som lagts fram av Tyskland, Frankrike, Luxemburg, Slovenien och Slovakien godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007,

b) klassisk svinpest och afrikansk svinpest som lagts fram av Italien godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. För varje medlemsstat som avses i punkt 1 skall gemenskapens ekonomiska bidrag uppgå till 50 % av kostnaderna för virologiska och serologiska test av tamsvin och vildsvin, samt för Tysklands, Frankrikes och Slovakiens program även för inköp och distribution av vaccin och åtlar och får inte överstiga

a) 800 000 euro för Tyskland,

b) 500 000 euro för Frankrike,

c) 140 000 euro för Italien,

d) 35 000 euro för Luxemburg,

e) 25 000 euro för Slovenien,

f) 400 000 euro för Slovakien.

3. Den högsta ersättning som skall betalas till medlemsstaterna för de program som avses i punkt 1 får inte överstiga

a) för ett ELISA-test 2,5 euro/test,

b) för inköp av en vaccindos 0,5 euro per dos.

KAPITEL IX

AUJESZKYS SJUKDOM

Artikel 9

1. De program för utrotning av Aujeszkys sjukdom som lagts fram av Belgien och Spanien godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. Gemenskapens ekonomiska bidrag skall uppgå till 50 % av kostnaderna för laboratorietest och får inte överstiga

a) 250 000 euro för Belgien,

b) 350 000 euro för Spanien,

3. Den högsta ersättningen till medlemsstaterna för de program som avses under punkt 1 får för ELISA-test inte överstiga 1 euro per test.

KAPITEL X

VESIKULÄR SVINSJUKA

Artikel 10

1. Det program för utrotning av vesikulär svinsjuka som lagts fram av Italien godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. Gemenskapens ekonomiska bidrag skall uppgå till 50 % av kostnaderna för laboratorietest och får inte överstiga 120 000 euro.

KAPITEL XI

COWDRIOS, BABESIOS OCH ANAPLASMOS (POSEIDOM)

Artikel 11

1. De program för utrotning av cowdrios, babesios och anaplasmos (Poseidom), som överförs av smittbärande insekter i de franska utomeuropeiska departementen Guadeloupe, Martinique och Réunion, som lagts fram av Frankrike godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. Gemenskapens ekonomiska bidrag skall uppgå till 50 % av Frankrikes kostnader för genomförande av de program som avses i punkt 1 och får inte överstiga 50 000 euro.

KAPITEL XII

PROGRAM FÖR UNDERSÖKNINGAR AV AVIÄR INFLUENSA HOS FJÄDERFÄ OCH VILDA FÅGLAR

Artikel 12

1. De program för aviär influensa hos fjäderfä och vilda fåglar som lagts fram av Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. Gemenskapens ekonomiska bidrag för analys av prover skall uppgå till 50 % av varje medlemsstats kostnader och får inte överstiga

a) 66 000 euro för Belgien,

b) 74 000 euro för Tjeckien,

c) 160 000 euro för Danmark,

d) 243 000 euro för Tyskland,

e) 40 000 euro för Estland,

f) 42 000 euro för Grekland,

g) 82 000 euro för Spanien,

h) 280 000 euro för Frankrike,

i) 59 000 euro för Irland,

j) 510 000 euro för Italien,

k) 15 000 euro för Cypern,

l) 15 000 euro för Lettland,

m) 12 000 euro för Litauen,

n) 10 000 euro för Luxemburg,

o) 110 000 euro för Ungern,

p) 5 000 euro för Malta,

q) 126 000 euro för Nederländerna,

r) 42 000 euro för Österrike,

s) 87 000 euro för Polen,

t) 121 000 euro för Portugal,

u) 32 000 euro för Slovenien,

v) 21 000 euro för Slovakien,

w) 27 000 euro för Finland,

x) 130 000 euro för Sverige,

y) 275 000 euro för Förenade kungariket.

3. Ersättningen till medlemsstaterna för kostnader för de test som programmen omfattar får inte överstiga följande belopp:

a) ELISA-test:	1 euro/test,
b) immunodiffusionstest (AGID-test):	1,2 euro/test,
c) HI-test avseende H5/H7:	12 euro/test,
d) virusisoleringstest:	30 euro/test,
e) PCR-test:	15 euro/test.

KAPITEL XIII

ÖVERVAKNING AV TRANSMISSIBLA SPONGIFORMA ENCEFALOPATIER

Artikel 13

1. De program för övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) som lagts fram av Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. För varje medlemsstat som avses i punkt 1 skall gemenskapens ekonomiska bidrag uppgå till 100 % av kostnaderna för genomförandet av programmen och det får inte överstiga

a) 2 084 000 euro för Belgien,

b) 1 059 000 euro för Tjeckien,

c) 1 680 000 euro för Danmark,

d) 11 307 000 euro för Tyskland,

e) 233 000 euro för Estland,

f) 1 827 000 euro för Grekland,

g) 10 237 000 euro för Spanien,

h) 24 815 000 euro för Frankrike,

i) 6 755 000 euro för Irland,

j) 3 375 000 euro för Italien,

k) 348 000 euro för Cypern,

l) 312 000 euro för Lettland,

m) 645 000 euro för Litauen,

n) 146 000 euro för Luxemburg,

o) 784 000 euro för Ungern,

p) 90 000 euro för Malta,

q) 5 112 000 euro för Nederländerna,

r) 1 759 000 euro för Österrike,

s) 3 744 000 euro för Polen,

t) 2 115 000 euro för Portugal,

u) 308 000 euro för Slovenien,

v) 1 088 000 euro för Slovakien,

w) 839 000 euro för Finland,

x) 2 020 000 euro för Sverige,

y) 6 781 000 euro för Förenade kungariket.

3. Gemenskapens ekonomiska bidrag till de program som avses i punkt 1 skall vara avsett för utförda test och får inte överstiga

a) 6 euro per test, för test på nötkreatur i enlighet med bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001,

b) 30 euro per test, för test på får och getter i enlighet med bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001,

c) 50 euro per test, för test på hjortdjur i enlighet med bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001,

d) 145 euro per test, för primära molekylära särskiljande test i enlighet med kapitel C punkt 3.2 c i i bilaga X till förordning (EG) nr 999/2001.

KAPITEL XIV

UTROTNING AV BOVIN SPONGIFORM ENCEFALOPATI

Artikel 14

1. De program för utrotning av bovin spongiform encefalopati som lagts fram av Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland och Förenade kungariket godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. Gemenskapens ekonomiska bidrag till de program som avses i punkt 1 skall uppgå till 50 % av de berörda medlemsstaternas kostnader för kompensation till djurägare för värdet av de djur som utslaktas och destrueras enligt respektive utrotningsprogram, med högst 500 euro per djur, och det får inte överstiga

a) 50 000 euro för Belgien,

b) 750 000 euro för Tjeckien,

c) 51 000 euro för Danmark,

d) 500 000 euro för Tyskland,

e) 98 000 euro för Estland,

f) 750 000 euro för Grekland,

g) 713 000 euro för Spanien,

h) 50 000 euro för Frankrike,

i) 800 000 euro för Irland,

j) 150 000 euro för Italien,

l) 100 000 euro för Luxemburg,

m) 60 000 euro för Nederländerna,

n) 48 000 euro för Österrike,

o) 328 000 euro för Polen,

p) 305 000 euro för Portugal,

q) 25 000 euro för Slovenien,

r) 250 000 euro för Slovakien,

s) 25 000 euro för Finland,

t) 347 000 euro för Förenade kungariket.

KAPITEL XV

UTROTNING AV SCRAPIE

Artikel 15

1. De program för utrotning av scrapie som lagts fram av Belgien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Cypern, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. Gemenskapens ekonomiska bidrag till de program som avses i punkt 1 skall uppgå till 50 % av de berörda medlemsstaternas kostnader för kompensation till djurägare för värdet på de djur som utslaktas och destrueras enligt respektive utrotningsprogram, med högst 100 euro per djur, och till 50 % av kostnaderna för analys av prov för gentypning, med högst 10 euro per gentypningstest, och det får inte överstiga

a) 99 000 euro för Belgien,

b) 107 000 euro för Tjeckien,

c) 927 000 euro för Tyskland,

d) 13 000 euro för Estland,

e) 1 306 000 euro för Grekland,

f) 5 374 000 euro för Spanien,

g) 8 862 000 euro för Frankrike,

h) 629 000 euro för Irland,

i) 3 076 000 euro för Italien,

j) 2 200 000 euro för Cypern,

k) 28 000 euro för Luxemburg,

l) 332 000 euro för Ungern,

m) 543 000 euro för Nederländerna,

n) 14 000 euro för Österrike,

o) 716 000 euro för Portugal,

p) 83 000 euro för Slovenien,

q) 279 000 euro för Slovakien,

r) 11 000 euro för Finland,

s) 6 000 euro för Sverige,

t) 9 178 000 euro för Förenade kungariket.

KAPITEL XVI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

1. För de program som avses i artiklarna 2–5 och 7 skall de stödberättigande kostnaderna för kompensation för slakt eller utslaktning av djur begränsas till vad som föreskrivs i punkterna 2 och 3.

2. Det genomsnittliga belopp som skall utbetalas till medlemsstaten skall beräknas på grundval av antalet djur som slaktats eller utslaktats i medlemsstaten och uppgå till

a) högst 300 euro per djur för nötkreatur,

b) högst 35 euro per djur för får och getter,

c) högst 2,5 euro per djur för avelsfjäderfä.

3. Den kompensation per enskilt djur som medlemsstaterna skall få ersättning för får inte överstiga 1 000 euro per nötkreatur och 100 euro per får eller get.

Artikel 17

De utgifter som medlemsstaterna lägger fram med avseende på ekonomiskt bidrag från gemenskapen skall uppges exklusive mervärdesskatt och andra skatter.

Artikel 18

Växlingskursen för de ansökningar som inlämnats i nationell valuta under månaden "n" skall vara den som rådde den tionde dagen i månaden "n+1" eller den närmast föregående dag för vilken en kurs anges.

Artikel 19

1. Gemenskapens ekonomiska bidrag till de program som avses i artiklarna 1–15 skall beviljas under förutsättning att medlemsstaterna genomför programmen i enlighet med de relevanta bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen, inklusive reglerna för konkurrens och offentlig upphandling, och i enlighet med villkoren i led a–f nedan.

a) Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2007 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra programmet.

b) Medlemsstaterna skall, i enlighet med artikel 24.7 i beslut 90/424/EEG, senast den 1 juni 2007 överlämna en preliminär teknisk och ekonomisk utvärdering av programmet.

c) För de program som avses i artiklarna 1–11 skall en preliminär rapport om programmets första sex månader överlämnas senast fyra veckor efter slutet på den genomförandeperiod som rapporten avser.

d) För de program som avses i artikel 12 skall medlemsstaterna överlämna en rapport till kommissionen var tredje månad, före slutet av den efterföljande månaden, om de positiva och negativa resultat av undersökningarna som framkommit under deras övervakning av fjäderfä och vilda fåglar.

e) För de program som avses i artiklarna 13–15 skall en lägesrapport överlämnas till kommissionen varje månad om programmen för övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier och medlemsstatens utgifter; rapporten skall överlämnas senast fyra veckor efter slutet på den månad som rapporten avser.

f) Medlemsstaterna skall senast den 1 juni 2008 lägga fram en slutrapport om det tekniska genomförandet av programmet tillsammans med handlingar som styrker de betalda kostnaderna och de resultat som uppnåtts under perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

g) Utförliga uppgifter om medlemsstatens utgifter enligt led d och e skall lämnas i ett format som överensstämmer med tabellen i bilagorna I och II.

h) Programmet skall genomföras effektivt.

i) Annat gemenskapsbidrag för dessa åtgärder får inte ha sökts tidigare och får inte sökas senare.

2. Om en medlemsstat inte följer villkoren i punkt 1 skall kommissionen minska gemenskapens bidrag till den medlemsstaten beroende på vilken typ av överträdelse det rör sig om och hur allvarlig den är, och hur stor ekonomisk förlust gemenskapen har lidit.

Artikel 20

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Artikel 21

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2006.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Ekonomisk slutrapport och begäran om ersättning i enlighet med artikel 19.1 g

En tabell per undersökning av fjäderfä/vilda fåglar ([a])

Medlemsstat: ..... Datum: .....

Rapporteringsperiod: från ..... till .....

Åtgärder som berättigar till medfinansiering ([b])		
Metoder för laboratorieanalys	Antal test per metod	Kostnader
Serologisk pre-screening ([c])		
Hemagglutinationsinhibitionstest (HI) för H5/H7		
Virusisoleringstest		
PCR-test		
Andra åtgärder	Specificera verksamheten	
Provtagning		
Övrigt		
Totalt		

Härmed intygas att de uppgifter som lämnats ovan är riktiga och att ingen annan typ av gemenskapsstöd har begärts för åtgärderna i fråga.

([a]) Stryk det som inte avses.
([b]) Beloppen skall anges i nationell valuta, exklusive moms ..... (Ort och datum)
([c]) Ange vilket test som använts ..... (Underskrift)

BILAGA II

Förlaga för blankett med uppgifter om medlemsstaternas utgifter i enlighet med artikel 19.1 g

TSE-övervakning			
Medlemsstat:	Månad:		År:
Test på nötkreatur			
	Antal tester	Kostnad per enhet	Totala kostnader
Test på djur i enlighet med kapitel A del I punkt 2.1, punkt 3 och punkt 4.1 i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Test på djur i enlighet med kapitel A del I punkt 2.2, punkt 4.2 och 4.3 i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Totalt			
Test på får			
	Antal tester	Kostnad per enhet	Totala kostnader
Test på djur i enlighet med kapitel A del II punkt 2 a i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Test på djur i enlighet med kapitel A del II punkt 3 i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Test på djur i enlighet med kapitel A del II punkt 5 i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Totalt			
Test på getter			
	Antal tester	Kostnad per enhet	Totala kostnader
Test på djur i enlighet med kapitel A del II punkt 2 b i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Test på djur i enlighet med kapitel A del II punkt 3 i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Test på djur i enlighet med kapitel A del II punkt 5 i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Totalt			
Särskiljande molekylär testning och en primär immunoblot-analys			
	Antal tester	Kostnad per enhet	Totala kostnader
Test på djur i enlighet med kapitel C punkt 3.2 c i i bilaga X till förordning (EG) nr 999/2001			
Test på hjortdjur			
	Antal tester	Kostnad per enhet	Totala kostnader
Test på djur i enlighet med bilaga II till förordning [Sanco …/…/…]			

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 30 november 2006

om godkännande av Bulgariens och Rumäniens program för år 2007 för utrotning och övervakning av djursjukdomar och av vissa transmissibla spongiforma encefalopatier och för förebyggande av zoonoser och om ändring av beslut 2006/687/EG

[delgivet med nr K(2006) 5702]

(2006/876/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av anslutningsfördraget för Bulgarien och Rumänien, särskilt artikel 4.3,

med beaktande av anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien, särskilt artikel 42,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet [1], särskilt artikel 24.5 och 24.6 och artiklarna 29 och 32, och

av följande skäl:

(1) I beslut 90/424/EEG fastställs möjligheten för gemenskapen att lämna ekonomiskt bidrag till utrotning och övervakning av djursjukdomar och för kontroller som genomförs för att förebygga zoonoser.

(2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati [2] föreskrivs årliga program för utrotning och övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) hos nötkreatur, får och getter.

(3) Inför Bulgariens och Rumäniens anslutning bör man fastställa det ekonomiska bidraget från gemenskapen till Bulgariens och Rumäniens program för år 2007 för utrotning och övervakning av djursjukdomar och av vissa transmissibla spongiforma encefalopatier.

(4) Bulgarien och Rumänien har lagt fram program för utrotning och övervakning av vissa djursjukdomar, för förebyggande av zoonoser och för utrotning och övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier inom sina territorier.

(5) En granskning av programmen visar att de överensstämmer med relevant gemenskapslagstiftning på veterinärområdet och särskilt med de gemenskapskriterier för utrotning av dessa sjukdomar som fastställs i rådets beslut 90/638/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gemenskapskriterier för utrotning och övervakning av vissa djursjukdomar [3].

(6) Med tanke på hur viktiga dessa program är för att uppnå gemenskapens mål på djur- och folkhälsoområdet och mot bakgrund av att det är obligatoriskt att tillämpa programmen mot transmissibla spongiforma encefalopatier i alla medlemsstater, är det lämpligt att fastställa hur stort gemenskapens ekonomiska bidrag till Bulgariens och Rumäniens kostnader skall vara för de åtgärder som avses i detta beslut, upp till ett visst belopp för varje program.

(7) Förekomsten av klassisk svinpest i svinanläggningar i Rumänien är ett mycket allvarligt hot mot svinanläggningar i övriga gemenskapen. Därför bör gemenskapsbidraget för inköp av vaccin för att vaccinera svin med levande försvagat vaccin uppgå till 100 % av kostnaderna.

(8) För att uppnå en bättre förvaltning, en mer effektiv användning av gemenskapens medel och bättre insyn är det också nödvändigt att för varje program, där så är tillämpligt, fastställa högsta belopp för ersättning av Bulgariens och Rumäniens kostnader för exempelvis test och vacciner samt kompensation till ägare för deras förluster på grund av slakt eller utslaktning av djur.

(9) Enligt rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken [4] skall program för kontroll och utrotning av djursjukdomar finansieras genom Europeiska garantifonden för jordbruket. För revisionsändamål skall artiklarna 9, 36 och 37 i den förordningen tillämpas.

[1] EGT L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet senast ändrat genom beslut 2006/53/EG (EUT L 29, 2.2.2006, s. 37).

[2] EGT L 147, 31.5.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1041/2006 (EUT L 187, 8.7.2006, s. 10).

[3] EGT L 347, 12.12.1990, s. 27. Beslutet senast ändrat genom direktiv 92/65/EEG (EGT L 268, 14.9.1992, s. 54).

[4] EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 320/2006 (EUT L 58, 28.2.2006, s. 42).

(10) Ekonomiskt bidrag från gemenskapen bör beviljas på villkor att de åtgärder som planeras genomförs effektivt, och på villkor att de behöriga myndigheterna lämnar alla nödvändiga uppgifter inom de tidsfrister som fastställs i detta beslut.

(11) I enlighet med förordning (EG) nr 1290/2005 skall växelkursen för utgifter vara den senaste kurs som fastställts av Europeiska centralbanken före den första dagen i den månad som Bulgarien och Rumänien lämnade in ansökan, och utgifterna skall anges i euro.

(12) Godkännandet av vissa av programmen bör inte påverka kommissionens möjligheter att fatta beslut om regler för utrotning av dessa sjukdomar grundade på vetenskapliga rön.

(13) Den förteckning över program som fastställs genom kommissionens beslut 2006/687/EG av den 12 oktober 2006 om de program som är berättigade till ekonomiskt bidrag från gemenskapen under 2007 för utrotning och övervakning av vissa djursjukdomar, för förebyggande av zoonoser, för övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier samt för utrotning av bovin spongiform encefalopati och skrapie [1] bör ändras så att den omfattar även Bulgarien och Rumänien.

(14) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

RABIES

Artikel 1

1. De program för utrotning av rabies som lagts fram av Bulgarien och Rumänien godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. För varje medlemsstat som avses i punkt 1 skall gemenskapens ekonomiska bidrag uppgå till 50 % av kostnaderna för laboratorietest och för inköp och distribution av vaccin och åtlar inom programmen och får inte överstiga

a) 830 000 euro för Bulgarien,

b) 800 000 euro för Rumänien.

3. Den högsta ersättning som skall betalas till medlemsstaterna för de program som avses i punkt 1 får inte överstiga 0,5 euro per dos för inköp av en vaccindos för de program som avses i punkt 2.

KAPITEL II

KLASSISK SVINPEST

Artikel 2

1. Det program för bekämpning och övervakning av klassisk svinpest som lagts fram av Bulgarien och Rumänien godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. För varje medlemsstat som avses i punkt 1 skall gemenskapens ekonomiska bidrag uppgå till 50 % av kostnaderna för virologiska och serologiska laboratorietest av svin och vildsvin, för inköp och distribution av vaccin och åtlar för att vaccinera vildsvin samt för vaccination av svin; det skall dock uppgå till 100 % av Rumäniens kostnader för inköp av vaccin för att vaccinera svin med levande försvagat vaccin och får inte överstiga

a) 425 000 euro för Bulgarien,

b) 5 250 000 euro för Rumänien.

3. Den högsta ersättning som skall betalas för de program som avses i punkt 1 får inte överstiga

a) för ett ELISA-test	2,5 euro per test,
b) för inköp av en vaccindos för vaccination av vildsvin	0,5 euro per dos,
c) för inköp av en vaccindos levande försvagat vaccin för vaccination av svin	0,30 euro per dos.

KAPITEL III

VISSA ZOONOTISKA SALMONELLASTAMMAR HOS AVELSFJÄDERFÄ

Artikel 3

1. Det program för bekämpning av salmonella hos avelsfjäderfä som lagts fram av Bulgarien och Rumänien godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. För varje medlemsstat som avses i punkt 1 skall gemenskapens ekonomiska bidrag uppgå till 50 % av kostnaderna för bakteriologiska test, kompensation till djurägare för förluster på grund av utslaktning av fåglar och destruering av ägg samt inköp av vaccindoser, och får inte överstiga

[1] EUT L 282, 13.10.2006, s. 52.

a) 508 000 euro för Bulgarien,

b) 215 000 euro för Rumänien.

3. Den högsta ersättning som skall betalas till Bulgarien och Rumänien för de program som avses i punkt 1 får inte överstiga

a) för ett bakteriologiskt test 5,0 euro per test,

b) för inköp av en vaccindos 0,05 euro per dos.

4. De stödberättigande kostnaderna för kompensation för förluster på grund av utslaktning av djur skall begränsas till vad som anges i punkt 5.

5. Det genomsnittliga belopp som skall utbetalas till medlemsstaten skall beräknas på grundval av antalet djur som utslaktats i medlemsstaten, högst 2,5 euro per djur för avelsfjäderfä.

KAPITEL IV

PROGRAM FÖR UNDERSÖKNINGAR AV AVIÄR INFLUENSA HOS FJÄDERFÄ OCH VILDA FÅGLAR

Artikel 4

1. De program för undersökningar av aviär influensa hos fjäderfä och vilda fåglar som lagts fram av Bulgarien och Rumänien godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. Gemenskapens ekonomiska bidrag för analys av prover skall uppgå till 50 % av varje medlemsstats kostnader och får inte överstiga

a) 23 000 euro för Bulgarien,

b) 105 000 euro för Rumänien.

3. Ersättningen till Bulgarien och Rumänien för kostnader för de test som programmen omfattar får inte överstiga

a) ELISA-test: 1 euro per test,

b) immunodiffusionstest (AGID-test): 1,2 euro per test,

c) HI-test avseende H5/H7: 12 euro per test,

d) virusisoleringstest: 30 euro per test,

e) PCR-test: 15 euro per test.

KAPITEL V

ÖVERVAKNING AV TRANSMISSIBLA SPONGIFORMA ENCEFALOPATIER

Artikel 5

1. Det program för övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) som lagts fram av Rumänien godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. Gemenskapens ekonomiska bidrag skall uppgå till 100 % av Rumäniens kostnader för genomförandet av det program som avses i punkt 1 och får inte överstiga 2 370 000 euro.

3. Gemenskapens ekonomiska bidrag till det program som avses i punkt 1 skall vara avsett för utförda test och får inte överstiga

a) 6 euro per test, för test på nötkreatur i enlighet med bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001,

b) 30 euro per test, för test på får och getter i enlighet med bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001,

c) 50 euro per test, för test på hjortdjur i enlighet med bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001,

d) 145 euro per test, för primära molekylära särskiljande test i enlighet med kapitel C punkt 3.2 c i i bilaga X till förordning (EG) nr 999/2001.

KAPITEL VI

UTROTNING AV SCRAPIE

Artikel 6

1. Det program för utrotning av scrapie som lagts fram av Rumänien godkänns härmed för perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

2. Gemenskapens ekonomiska bidrag till det program som avses i punkt 1 skall uppgå till 50 % av Rumäniens kostnader för kompensation till djurägare för värdet på de djur som utslaktas och destrueras enligt respektive utrotningsprogram, med högst 100 euro per djur, och till 50 % av kostnaderna för gentypning, med högst 10 euro per gentypningstest, och det får inte överstiga 980 000 euro.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 7

De utgifter som Bulgarien och Rumänien lägger fram med avseende på ekonomiskt bidrag från gemenskapen skall anges i euro och uppges exklusive mervärdesskatt och andra skatter.

Artikel 8

Växelkursen för utgifter skall vara den senaste kurs som fastställts av Europeiska centralbanken före den första dagen i den månad som Bulgarien och Rumänien lämnar in ansökan.

Artikel 9

1. Gemenskapens ekonomiska bidrag till de program som avses i artiklarna 1–6 skall beviljas under förutsättning att Bulgarien och Rumänien genomför programmen i enlighet med de relevanta bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen, inklusive reglerna för konkurrens och offentlig upphandling, och i enlighet med villkoren i leden a–f:

a) Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2007 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra programmet.

b) Medlemsstaterna skall, i enlighet med artikel 24.7 i beslut 90/424/EEG, senast den 1 juni 2007 överlämna en preliminär teknisk och ekonomisk utvärdering av programmet.

c) För de program som avses i artiklarna 1–3 skall en preliminär rapport om programmets första sex månader överlämnas senast fyra veckor efter slutet på den genomförandeperiod som rapporten avser.

d) För de program som avses i artikel 4 skall Bulgarien och Rumänien överlämna en rapport till kommissionen var tredje månad, före slutet av den efterföljande månaden, om de positiva och negativa resultat av undersökningarna som framkommit under deras övervakning av fjäderfä och vilda fåglar.

e) För de program som avses i artiklarna 5–6 skall en lägesrapport överlämnas till kommissionen varje månad om programmet för övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier och Rumäniens utgifter; rapporten skall överlämnas senast fyra veckor efter slutet på den månad som rapporten avser.

f) Bulgarien och Rumänien skall senast den 1 juni 2008 lägga fram en slutrapport om det tekniska genomförandet av programmet tillsammans med handlingar som styrker de betalda kostnaderna och de resultat som uppnåtts under perioden 1 januari 2007–31 december 2007.

g) Utförliga uppgifter om Bulgariens och Rumäniens utgifter enligt leden d och e skall lämnas i ett format som överensstämmer med tabellen i bilagorna I och II.

h) Programmet skall genomföras effektivt.

i) Annat gemenskapsbidrag för dessa åtgärder får inte ha sökts tidigare och får inte sökas senare.

2. Om den berörda medlemsstaten inte följer villkoren i punkt 1 skall kommissionen minska gemenskapens bidrag beroende på vilken typ av överträdelse det rör sig om och hur allvarlig den är, och hur stor ekonomisk förlust gemenskapen har lidit.

Artikel 10

Bilagorna till beslut 2006/687/EG skall ersättas med bilaga III till detta beslut.

Artikel 11

Detta beslut skall tillämpas under förutsättning att anslutningsfördraget för Bulgarien och Rumänien träder i kraft och från den dag då det träder i kraft.

Artikel 12

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2006.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Ekonomisk slutrapport och begäran om ersättning i enlighet med artikel 9.1 f

En tabell per undersökning av fjäderfä/vilda fåglar [a]

Medlemsstat: ..... Datum: ..... Rapportperiod fr.om. ..... t.o.m. .....

Åtgärder som berättigar till medfinansiering [b]		
Metoder för laboratorieanalys	Antal test per metod	Kostnader
Serologisk pre-screening [c]		
Hemagglutinationsinhibitionstest (HI) för H5/H7		
Virusisoleringstest		
PCR-test		
Andra åtgärder	Specificera verksamheten	
Provtagning		
Övrigt		
Totalt		

Härmed intygas att de uppgifter som lämnats ovan är riktiga och att ingen annan typ av gemenskapsstöd har begärts för åtgärderna i fråga.

.....

(Ort och datum)

.....

(Underskrift)

[a] Stryk det som inte avses.
[b] Beloppen skall anges i nationell valuta, exklusive moms.
[c] Ange vilket test som använts.

BILAGA II

Förlaga för den datoriserade blanketten med uppgifter om Rumäniens utgifter enligt artikel 9.1 f

TSE-övervakning			
Medlemsstat:	Månad:		År:
Test på nötkreatur			
	Antal tester	Kostnad per enhet	Totala kostnader
Test på djur i enlighet med kapitel A del I punkt 2.1, punkt 3 och punkt 4.1 i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Test på djur i enlighet med kapitel A del I punkt 2.2, punkt 4.2 och 4.3 i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Totalt			
Test på får			
	Antal tester	Kostnad per enhet	Totala kostnader
Test på djur i enlighet med kapitel A del II punkt 2 a i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Test på djur i enlighet med kapitel A del II punkt 3 i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Test på djur i enlighet med kapitel A del II punkt 5 i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Totalt			
Test på getter			
	Antal tester	Kostnad per enhet	Totala kostnader
Test på djur i enlighet med kapitel A del II punkt 2 b i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Test på djur i enlighet med kapitel A del II punkt 3 i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Test på djur i enlighet med kapitel A del II punkt 5 i bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001			
Totalt			
Särskiljande molekylär testning och en primär immunoblot-analys			
	Antal tester	Kostnad per enhet	Totala kostnader
Test på djur i enlighet med kapitel C punkt 3.2 c i i bilaga X till förordning (EG) nr 999/2001			
Test på hjortdjur			
	Antal tester	Kostnad per enhet	Totala kostnader
Test på djur i enlighet med bilaga II till förordning (EG) nr 999/2001			

BILAGA III

Bilagorna I, II, III och V till beslut 2006/687/EG skall ersättas med följande:

"BILAGA I

Förteckning över program för utrotning och övervakning av djursjukdomar som avses i artikel 1.1

Procentsats och maximibelopp för gemenskapens ekonomiska bidrag

Sjukdom	Medlemsstat	Procentsats	Högsta belopp (euro)
Aujeszkys sjukdom	Belgien	50 %	250 000
	Spanien	50 %	350 000
Bluetongue	Spanien	50 %	4 900 000
	Frankrike	50 %	160 000
	Italien	50 %	1 300 000
	Portugal	50 %	600 000
Bovin brucellos	Spanien	50 %	3 500 000
	Irland	50 %	1 100 000
	Italien	50 %	2 000 000
	Cypern	50 %	95 000
	Polen	50 %	300 000
	Portugal	50 %	1 600 000
	Förenade kungariket ([1])	50 %	1 100 000
Bovin tuberkulos	Spanien	50 %	3 000 000
	Italien	50 %	2 500 000
	Polen	50 %	1 100 000
	Portugal	50 %	450 000
Klassisk svinpest	Tyskland	50 %	800 000
	Frankrike	50 %	500 000
	Luxemburg	50 %	35 000
	Slovenien	50 %	25 000
	Slovakien	50 %	400 000
Enzootisk bovin leukos	Estland	50 %	20 000
	Italien	50 %	400 000
	Lettland	50 %	35 000
	Litauen	50 %	135 000
	Polen	50 %	2 300 000
	Portugal	50 %	225 000
Brucellos hos får och getter (B melitensis)	Grekland	50 %	650 000
	Spanien	50 %	5 000 000
	Frankrike	50 %	200 000
	Italien	50 %	4 000 000
	Cypern	50 %	120 000
	Portugal	50 %	1 600 000
Poseidom ([2])	Frankrike ([3])	50 %	50 000

Sjukdom	Medlemsstat	Procentsats	Högsta belopp (euro)
Rabies	Tjeckien	50 %	490 000
	Tyskland	50 %	850 000
	Estland	50 %	925 000
	Lettland	50 %	1 200 000
	Litauen	50 % på eget territorium, 100 % i gränsområden	600 000
	Ungern	50 %	1 850 000
	Österrike	50 %	185 000
	Polen	50 %	4 850 000
	Slovenien	50 %	375 000
	Slovakien	50 %	500 000
	Finland	50 %	112 000
	Bulgarien	50 %	830 000
	Rumänien	50 %	800 000
Afrikansk svinpest/Klassisk svinpest	Italien	50 %	140 000
	Bulgarien	50 %	425 000
	Rumänien	50 %	5 250 000
Vesikulär svinsjuka	Italien	50 %	120 000
Aviär influensa	Belgien	50 %	66 000
	Tjeckien	50 %	74 000
	Danmark	50 %	160 000
	Tyskland	50 %	243 000
	Estland	50 %	40 000
	Grekland	50 %	42 000
	Spanien	50 %	82 000
	Frankrike	50 %	280 000
	Irland	50 %	59 000
	Italien	50 %	510 000
	Cypern	50 %	15 000
	Lettland	50 %	15 000
	Litauen	50 %	12 000
	Luxemburg	50 %	10 000
	Ungern	50 %	110 000
	Malta	50 %	5 000
	Nederländerna	50 %	126 000
	Österrike	50 %	42 000
	Polen	50 %	87 000
	Portugal	50 %	121 000
	Slovenien	50 %	32 000
	Slovakien	50 %	21 000
	Finland	50 %	27 000
	Sverige	50 %	130 000
	Förenade kungariket	50 %	275 000
	Bulgarien	50 %	23 000
	Rumänien	50 %	105 000
		Totalt	63 014 000

(1) Förenade kungariket: endast Nordirland.
(2) Cowdrios, babesios och anaplasmos som överförts av smittspridande insekter i de franska utomeuropeiska departementen.
(3) Frankrike: endast Guadeloupe, Martinique och Réunion.

BILAGA II

Förteckning över kontrollprogram för förebyggande av zoonoser som avses i artikel 2.1

Procentsats och maximibelopp för gemenskapens ekonomiska bidrag

Zoonoser	Medlemsstat	Procentsats	Maximibelopp (euro)
Salmonella	Belgien	50 %	660 000
	Tjeckien	50 %	330 000
	Danmark	50 %	250 000
	Tyskland	50 %	175 000
	Estland	50 %	27 000
	Grekland	50 %	60 000
	Spanien	50 %	2 000 000
	Frankrike	50 %	875 000
	Irland	50 %	175 000
	Italien	50 %	320 000
	Cypern	50 %	40 000
	Lettland	50 %	60 000
	Ungern	50 %	60 000
	Nederländerna	50 %	1 350 000
	Österrike	50 %	80 000
	Polen	50 %	2 000 000
	Portugal	50 %	450 000
	Slovakien	50 %	205 000
	Bulgarien	50 %	508 000
	Rumänien	50 %	215 000
		Totalt	9 840 000

BILAGA III

Förteckning över program för övervakning av TSE som avses i artikel 3.1

Procentsats och maximibelopp för gemenskapens ekonomiska bidrag

Sjukdom	Medlemsstat	Procentsats för utförda snabbtest och särskiljande test	Maximibelopp (euro)
TSE	Belgien	100 %	2 084 000
	Tjeckien	100 %	1 059 000
	Danmark	100 %	1 680 000
	Tyskland	100 %	11 307 000
	Estland	100 %	233 000
	Grekland	100 %	1 827 000
	Spanien	100 %	10 237 000
	Frankrike	100 %	24 815 000
	Irland	100 %	6 755 000
	Italien	100 %	3 375 000
	Cypern	100 %	348 000
	Lettland	100 %	312 000
	Litauen	100 %	645 000
	Luxemburg	100 %	146 000
	Ungern	100 %	784 000
	Malta	100 %	90 000
	Nederländerna	100 %	5 112 000
	Österrike	100 %	1 759 000
	Polen	100 %	3 744 000
	Portugal	100 %	2 115 000
	Slovenien	100 %	308 000
	Slovakien	100 %	1 088 000
	Finland	100 %	839 000
	Sverige	100 %	2 020 000
	Förenade kungariket	100 %	6 781 000
	Rumänien	100 %	2 370 000
		Total	91 833 000

BILAGA V

Förteckning över program för utrotning av scrapie som avses i artikel 5.1

Procentsats och maximibelopp för gemenskapens ekonomiska bidrag

Sjukdom	Medlemsstat	Procentsats	Högsta belopp (euro)
Scrapie	Belgien	50 % utslaktning; 50 % gentypning	99 000
	Tjeckien	50 % utslaktning; 50 % gentypning	107 000
	Tyskland	50 % utslaktning; 50 % gentypning	927 000
	Estland	50 % utslaktning; 50 % gentypning	13 000
	Grekland	50 % utslaktning; 50 % gentypning	1 306 000
	Spanien	50 % utslaktning; 50 % gentypning	5 374 000
	Frankrike	50 % utslaktning; 50 % gentypning	8 862 000
	Irland	50 % utslaktning; 50 % gentypning	629 000
	Italien	50 % utslaktning; 50 % gentypning	3 076 000
	Cypern	50 % utslaktning; 50 % gentypning	2 200 000
	Luxemburg	50 % utslaktning; 50 % gentypning	28 000
	Ungern	50 % utslaktning; 50 % gentypning	332 000
	Nederländerna	50 % utslaktning; 50 % gentypning	543 000
	Österrike	50 % utslaktning; 50 % gentypning	14 000
	Portugal	50 % utslaktning; 50 % gentypning	716 000
	Slovenien	50 % utslaktning; 50 % gentypning	83 000
	Slovakien	50 % utslaktning; 50 % gentypning	279 000
	Finland	50 % utslaktning; 50 % gentypning	11 000
	Sverige	50 % utslaktning; 50 % gentypning	6 000
	Förenade kungariket	50 % utslaktning; 50 % gentypning	9 178 000
	Rumänien	50 % utslaktning; 50 % gentypning	980 000
		Totalt	34 763 000”

RÄTTELSER

Rättelse till Europaparlamentets och rådets beslut nr 1720/2006/EG av den 15 november 2006 om inrättande av ett handlingsprogram för livslångt lärande

(Europeiska unionens officiella tidning L 327 av den 24 november 2006)

På omslagets första sida samt på sidan 45, titeln, skall det

i stället för: ”beslut 2006/1720/EG”

vara: ”beslut nr 1720/2006/EG”.